2 JULITION B. MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

டும். புத்தகம் சஞ்சிகை உட.] துஅர்சரு ஹி. கார்த்திகையு. உஏ. தேதி வியாழக்கிழமை Thursday, November 27, 1845. [Vol. V. No. 22.

இதிகாசச் சுருச்கமும் காலநிநபண விளக்கழம். நூதனவிதிகாசம். ஐந்தூம் சார்ல்ஸ.

இக்காலத்தில் கீழ்த்திசையிலுள்ள கி ேக்க இராச்சியமொழிந்துபோனபடி யால் தொருக்கா கொன்றதந்து குடுப்பில் நகரத்தையும் எடிதியற்றிக் சமூத்திரம்வ ரைக்கு முள்ள கிரேக்க தேசத்தையும் சி ல பிரதான திவுகவாயுள் சுதந்தரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கீடித்திசையிலே மோகல்தார்த்தாரெண்ணுக் தேசத்தார் தங்கள் சேருபத்களாகிய செங்கிஸ்கானு ம் தமர்வேனென்னும்பெயர்பெற்றதை ்டர்பேசும் செய்த பிரயத்தனத்தினுற்ச கல புராதன இராச்சியங்களிலும் அதிக வீசாலமாய் அதாபித்த இராச்சியம் கால க் கொடத்திலே வெவ்வேறு சுயாதின ரா ச்சியங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருந்தது. சேன தேசமோ தார்த்த இராச்சியத்தாரி ன் கிழீப்பட்டிருந்தது.

இந்தக்காலத்தில்ஐபோடீபாக்கண்டத்தி லே கல்விப் பயிற்சி கிரமும் கிரமமாகஅ தெகரிக்கத் தொடங்கிற்று. புத்தகங்களே அச்சிற் பநட்பிக்கும்வித்தை, தசா சம் ம் ஆண்டு தெரியப்பட்டுச் சகல ம னிதருடைய இகபாப் பிரயோசணங்களு க்கும் உடயோகமாய்ப் பவிக்கத் தொட ங்கி இந் நாள் வரைக்குப் யொவரும் வியக் கத்தக்கதாகச் சித்தியாய் வருகின்றது. இத்தாவி தேசத்தில் வேயோனர்டோ டெவின்சை, மயிக்கல் அங்கிலோ, றப்பே யல், தயிற்றியன், கொறீசியோ முதவிய வர்களுடைய சாடர்த்தியத்தினுல் பிரதி மாவித்தை, தித்திரவித்தை, கிரக நிர்மா னவித்தையென்னுமிந்தத் தொழில்கள் பிசவுடத்கமாகத் தேர்ச்சுபெற்றன.

இந்தக் காலவகுப்பில் நிகழிந்த எல்லா நூதனங்களிலும் கொலம்பல என்பவன் அமரிக்கா தேசத்தைக் கண்டு பிடித்த சமாசாடும் முக்கியமாயிருக்கின்றது. இதினுல் ஐரோப்பா தேசத்தாருக்குத் தெரியாமல் மறைந்திருந்த ஒர் நவலோ கம் வெளிப்பட்டது.

யசும். சதாப்தம்.
இந்தச் சதாட்தத்திரைம்பத்தில் ஐரோ ப்பா தேசத்தார் யாவரும் புதிதாக வெ ளிப்பட்ட தேசமாகிய அமேரிக்காவையு ம் அதற்குச் சேர்ந்த தீவுகளேயும் பார்த் தி அவைகளினுல் வரும் லாபத்தை அ பேட்சித்த காலத்தில் எவமாய்த் தோஃறி பமதத் திருத்தத்திற்கே துவான வேதயு பகதத் திருத்தத்திற்கே துவான வேதயு பதேசங்கள் பாம்புவதற்கும் இராசரி க்கம் திருந்துவதற்கும் அடுத்த பிரயத்த னங்களிலே முயற்கியாயிருந்தார்கள்.

இந்தச் சதாப்தத்திரைம்பத்திற்முனே ஸ்பாகா**ஃ தே**சத்தில் இராசாவாகிய சா ர்ல்ஸ் சார்டன் தேசத்துக்கு ஏகாதிபதி

HISTORY AND CHRONOLOGY.

Modern History.

FIFTH ERA.—CHARLES V.

This era finds the Greek or Byzantine empire extinct, and the Turks in possession of Constantinople, and of Greece, to the shores of the Adriatic, with the most considerable islands. Further to the eastward, a great empire had been established by the Mogul Tartars; which had, particularly under two chiefs, Zengis Khan, and Timour Beg, or Tamerlane, embraced a larger extent of territory, than any of the great empires of antiquity; but which, at this era, was broken up into a number of independent sovereignties. China was under the dominion of a Tartar dynasty.

Literature had begun to advance, with a steady and rapid pace over Europe. The art of printing had been discovered about the year 1440, and was now beginning to assume that influence over human affairs, which has been so wonderfully developed in the present day. Statuary, printing, and architecture, had reached their highest excellence in Italy, under Leonardo da Vinci, Michael Angelo, Raphael, Titian, Corregio, and others.

But the most remarkable, as well as the most important feature in this era, was the recent discovery of America, by Columbus; by which a new world that had been hid from the inhabitants of that portion of the globe, which we have hitherto been contemplating, was unfolded to them.

SIXTEENTH CENTURY.—In the beginning of this century the eyes of all Europe were tuned towards the newly discovered continent of America and its islands, till their attention was called off by a new object of a different description, namely, the dissemination of the doctrines of the Reformation, followed by the struggle for civil liberty that immediately ensued.

Towards the commencement of this century, Charles, king of Spain, was elected emperor of Germany, and being an able and ambitious prince, he made use of his great power to attain the supreme influence in Europe. He was steadily resisted by Francis I. of France. After an active enterprising reign, in the latter part of which he met with many disappointments, he at length resigned his crown, and retired into private life.

This century is celebrated in English history, chiefly by the reign of Elizabeth, the attempt of Philip of Spain to subdue England, and the total destruction of his fleet, which he had beastingly called the Invincible Armada.

SEVENTEENTH CENTURY .- This century is marked by the struggle between the popular party in England and the kings of the Stuart family. Charles I, had imbibed higher ideas of royal prerogative than the people were disposed to submit to; and after various attempts on his part to establish an independent undefined right of taxation, which was steadily resisted, the contest broke out into a civil war, and the result was, that Charles was defeated and beheaded, and a kind of republic established, with a protector, who, in fact, possessed all the authority of royalty. On the death of Cromwell, the protector, the people of England were disposed to return to their former monarchical Government, and Charles II. the son of the former Charles, was restored to his hereditary dominions. On his death, James, his brother, succeeded him; but manifesting a disposition to exercise the absolute authority which had been claimed by the first Charles,

யாய் ஏற்படுத்தப்பட்டான். இவன் வவி மைபெற்றவனும் பராக்கிரமப் பிரியனு மாயிருந்தபடியால் ஐரோப்பாக் கண் டமெங்கும் தனது தத்துவஞ் செல்லு மீபடி வகை தேடினன். பிராஞ்சு தேச த்து ராசாவாகிப மூதற் பிராஞ்சிஸ் மிக வலிமையுடன் அவண் எதிர்த்தான். அப் படியிருந்தும் அவன் மிகுந்த ஊக்கத்து டனிராச்சியம்பண்ணிவந்த இறுதியில் அ னேக விக்கினங்கள் நேரிட்டபடியால் த னதிராச்சியத்தைப்பரித்தியாகம்பண்ணி குண்.

அங்கிலோ தேசத்தை இவசபேத்தை ண்ணுடிராசாத்திபரிபாலனம் செய்ததும் ஸ்பாகான் தேசத்தராசாகாகிய பிவிப்பு அங்கிலோ தேசத்தைத் தன் கீடிப்படுத் தும்படி பிரயத்தனம்பண்ணினதும் இ வண் வீம்புபற்றி யாவராலும் செயிக்க முடியாத பாளயடென்று பெயரிட்ட கப்பற் சேனே அழிக்துபோனதுடாகிய இக்கதுணகள் இந்தச் சதாப்தத்தில் நிக டித்தவென்பது அக்கலோ தேசச் சரித் திரத்திவென்பது அக்கலோ தேசச் சரித்

ய்எம். சதாப்தம்.

இந்தச் சதா்தத்தில் அங்கிலோ தேச த்திலே இருந்த பிரசாதிபத்தியத்தார் ஸ் நீவரீத்தென்னும்வடிசத்திலுள்ள இராசா க்களே டிகவும் விரோதித்தார்கள். முத ற் சார்லஸ் என்னுபிராசன் பிருந்த ஆக் கொடுத்துடன் தனத இராச தத்துவத் தைச் செலுத்த வகைதேடினபோடு து பாசைகள் அதற்கிணங்காதிருக்க அவண் துண் சுனங்களினுத்தாவில்லாமல் தண் னிஷிடத்தின்படி வரிப்பணம் வலோற்கா ரமாய் வாங்கப் பிரயத்தனஞ் செய்ததி இல் அவனுக்கும் அவன் குடிசனங்களு க்கும் யுத்தம் கடந்தது. அந்த யுத்த த்திலே சார்லஸ் என்டவண் தோற்றுத் தாழ்ச்சியடைந்து சிரசுசேதனம்பண்ண பீபடுடான். அதற்குப் பின்பு இராச த த்துவத்தைக்கொண்டொரு பிரசாதிபத் தியகாரனேற்படுத்தப்பட்டான். பிரசா த்பத்தியகாரணுகிய குறேம்வேலெக்ப வன் காலஞ் சென்ற பின்பு சனங்கள் மு ன்னிருந்த இராசு திபத்தியத்தைத் திரு ம்ப நிஃப்படுத்துகிறதற்குச் சித்தமுள் ளவர்களாகி டாரித்த சார்லஸ்சுடைய டக தையை, உட்டை சார்லனி தனது சுதந்**த**ர மாகிய இராச்சியத்திற்குத் திரும்பிவரச் செய்தார்கள். அவன் காலஞ்சென்ற பி ன்பு அவன் தம்பியாகிய யேம்ஸ் என்ப வன் செங்காசனத்தில் ஏறி முதலாம் சார் வீஸ் முன்னே வலோற்காரமாய் ஏகாதிப த்தியத்தைக்கொண்டாளுகை செய்தது போலச் செய்யத் துணிந்தபடியினுவ் செங்காசணத்தில் நின்ற தள்ளுண்டான்.

அதற்குப் பின்பு பேடிஸ் அரசனுக்கு ம ருமகதும் அவனுடைய மூத்தமகளே வி வாகம்பண்ணின்வனுமாகிய பிறின்சு ஒ சென்சு என்னும் பெயர்பெற்ற விவ்விய மென்பவன் இராசாவானுன். இவ்விதமா ய் உண்**டான** ராசபரிவர்த்தன**ம்** அந்நாள் முதல் இந் நாள் வரைக்கும் ஐரோப்பா அமேரிக்கா என்றுங் கண்டங்களில் நிக <u>நீந்துவரு</u> இராச்சியபரிபாலனத் தி ருத்தத்திற்குக் காரணமாயிருந்தது.

இஃதுச் சதாப்தத்தில் ஐரோப்பாக் க ண்டத்திலுள்ள சுவீடன் தேசத்து ராசா வாகிய கொஸ்தேவசு எடோவ்வசு சேர்ம னி தேசாதிபதிக்கு விரோதமாக ஓர் யுத் தத்தை நடப்பித்தான். கொளிதேவசு எ ன்பவன் தான் எதிர்த்த மகா நிபுண சே குபத்களே வெற்றிகொண்டு, தகாராட ம். வருஷிம் அத்சன் என்னுடிடத்தில் கொ ‰ செய்யப்பட்டாண். அவன் டாய் ந்த அந்த யுத்தச்திலும் அவன் சேணக ள் செயங்கொண்டார்கள். இந்தச் சதாப் தத்தில் பிராஞ்சு தேசாதிபதியாகிய, மிச ம். அரவிசு வாழ்ந்திருந்தான். அவன் ஆ ண்ட காலத்தில் பொஞ்சிக்காசர் பிகக் க ல்விப் பயிற் இயடைந்திருந்தார்கள்.

இக்காலத்தில் ஐரோப்பாக் கண்டைத்தி ன் கீழோரத்தில் தருக்கர் கிறிவது மார் க்கத்தாருடைய வதிபத்தியங்களே கெருக் கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடை ப சேனுகள் வியன் என்னும் நகரத்தை ச் சேர்ந்துபொலன்தேசத்திராசாவாகிய போன் சோப்பள்கி என்பவனுற் மேருல் வியடைந்தார்கள்.

இப்படி ஐரோட்பாக் கண்டத்தின் தெ ன் புறங்களிலிக்காரியங்கள் நடந்துவருங் காலத்தில் வடபுறங்களிலுள்ள தேசத்தா ரைச் சீர்ப்படுத்து வதர்கேது வாண அத பத்தியம் தோஃ நியிருர்தது. பதிணை ட்டாம் சதாப்தத்தின் ஆரம்பத்துக்கு மு ன் ஐபோப்பாக் கேண்டத்திலுள்ள இரா ச்சியத்தாருக்குத் தெரியாத உறுஷியவி நாக்கிய மிக்≥ாலத்நிலே வெளிப்பட்ட து. இர்த இராச்சியம் பரம கர்த்தருடை ய விசேஷித்த அஹுக்கிரகத்திறுல் மகத் துவமானவன் என்று பெயர்பெற்ற பீற் றசென்பவன் மூலமாய் மேண்மையடை ந்தது. மகத்துவம் பொருந்திய இந்த இ ராசா, துளாஅஉ ம். வருஷிம் சிங்காச னத்திலேறினுன். இவன் தண் தேசத்தை யுயார்த்திச் சிர்ப்படுத்துவதற்கு மற தேசங்களிலே சருவிக்கொள்ளாமல் தன் சுய தேசத்திலே நல்லொழுக்கத்தையும் உபயோகமான தொழில்களேயும் கல்வி பையும் நிஃப்படுத் துவதற்கு வகை தே முனுன்.

இந்தச் சதாப்தத்தில் ஆகியாக் கண்*ட* த்தில் தார்த்தாரர் திரும்பச் சேன தேசத் தைச் சருவிக்கொண்டு அந்தப் பெரிய இராச்சியத்தில் ஒர் புதிய இராச வடிசத் தை ஏற்படுத்தினுர்கள்.

he was forced to abdicate the throne; and William, Prince of Orange, who had married the eldest daughter of James, and was also his nephew, was called to it. This revolution led the way to those struggles for liberty which have since taken place in America and Europe, and which have

On the Continent of Europe, this century is celebrated for the wars waged by Gustavus Adolphus, the Swedish monarch, against the emperor of Germany. Gustavus baffled the ablest generals of the empires, gained several battles, till, at the battle of Lutzen, A. D., 1632, he was slain, although his troops gained the victory. This century is also celebrated for the reign of Louis XIV. of France, which may be regarded as the Augustan age of

In the east of Europe, the Turks were pressing upon the Christian states. Their armies had advanced to the neighbourhood of Vienna, where they were defeated by John Sobieski, king of Poland.

While the southern parts of Europe were thus occupied, a power was rising in the north, which was destined to produce important changes in its social state. which had scarcely been felt or even heard of, in European politics, till towards the beginning of the eighteenth century, now began to emerge from its obscurity. This empire may be said to owe its existence, under Divine Providence, to the extraordinary enterprise of Peter, more justly called the Great than many of those who have obtained that title, and who ascended the throne of Russia, A. D. 1682. The measures which he adopted for raising his country to eminence, were not conquest; but the introduction into his dominions of civilisation, and of the arts and sciences.

In Asia, the Tartars again overran China, and commenced a new Tartar dynasty on the throne of that vast

THE LETTER WRITER.

LETTER XXVI.

The Young Lady's Answer.

I received your letter, and when I considered your reasons for writing, I thankfully acknowledge you my friend. It is true I have been at those public places you mention, along with Mr. Lovelace, but was utterly ignorant of his real character. He did make me propos-als of marriage, but I told him I would do nothing without my father's consent. He came to visit me this morning, when I told him that a regard for my reputation obliged me never to see him any more, nor even to correspond with him by letter, and you may depend on my ad-bering to that resolution. In the mean time I return you a thousand thanks for your friendly advice. I am sensible every young woman ought to be careful of her reputation, and constantly avoid such dangerous company shall leave London in about six weeks, and will call to see you after I have been at my father's.

I am, honoured Madam, Your affectionate niece.

LETTER XXVII.

From a Young Gentleman in the English Factory at Lisbon, to his Sister in London.

I am extremely obliged to you for the kind present by the last packet, and very glad to hear of your marriage with Mr Bale. I am very well settled in the factory, and the gentlemen treat me with the greatest indulgence. We have often been told by our worthy father that popery is little better than paganism, and I find it to be true ever since I settled in this city, where ignorance, superstition, and even idolatry, seem to reign in the most sovereign manner; and that dreadful tribunal, the inquisition, exercises such an unlimited authority over both the bodies and consciences of every person, that none dare utter their sentiments with freedom. We see little else in the streets, beside the processions of priests and monks: nor any other public representations, except the barbarous diversions of bull-fights, and the horrid pracbarbarous diversions of bull-lights, and the horrid practice of burning those unhappy people called heretics; whose greatest fault is often no more than speaking a word disrespectfully of the priests, or being absent one day from mass. Happy are you, dear sister, to live in a land of liberty: I long to see you again, but the necessity I am under of acquiring a perfect knowledge of my business, obliges must dispense with the property of the pr business, obliges me to dispense with many things, in their

I shall be glad to hear often from you, and that you may go on in a course of uninterrupted prosperity and happiness, is the constant prayer of

Your affecticnate Brother.

சகலவித காகித விளக்கம்.

உசும். காக்தம். அந்தப்பெண்ணினுத்தாம். கனம்போருந்திய அம்மா,

உங்கள் காக்கமேனக்க வந்தசேர்ந்தது. அ தை எழுதும்படி உங்களுக்குண்டாயிருந்த நியாயங்க வை நானுலோசிக்குமளவில், நீங்களேன்பேரில் வே து தயவுள்ளவர்களேன்பதை நன்றியறிந்த தன்மை யோடங்க்கரீக்கீறேன். லவ்லேசு துரையுடனே கீ ங்களேழதிய அந்தப் பகிரங்கமானவிடங்களுக்கு கா ன் போயிருந்தது மெய்யே. ஆனுல் உண்மையான அவர் நடக்கையேனக்கேவ்வளவுக் தேரியாது. க லியாணம்பண்ணிக்கோள்ளுக்றேனேன்று அவரென் னுடன் பேசீனதற்**த எ**ன்றகப்பன் சம்மதமீல்லாம லோன்றுஞ் செய்யேனென்று அவநக்தச் சொன் னேன். இன்று காலமே அவரென்வனக் காணவர் தார். அப்போது நானேன் கீர்த்தியைக் காப்பாற்று தற் பொருட்டு இனியோருபோது உம்மைப்பாாமலும் உம்மடன் காக்தசம்பந்த முதலாக வைத்துக் கோ ள்ளாமலு மீரக்கவேண்டியதென்றவரடன் சொல் லிவிட்டேன். இந்தப் பாதீக்கிஹையின்படி நடப்பே னேன்று நீங்கள் நம்பவேண்டியது. நீங்களேழுதிய அன்பான புத்தீக்காக வுங்களுக்காயிாம் வந்தனஞ் சொல்லுக்றேன், வாலியப்பேண்களேல்லாக் தங் கள் கீர்த்தியின் பேரிலேச்சரிக்கையா யிருந்து இப்ப டிப்பட்ட துஷட் சகவாசத்தை யெப்போது மோழீக் க வேண்டியதே யென்றெனக்தத் தெரியும். வாரத்துக்குள்ளே லண்டவன விட்டு என்றகப்பனுர் வீட்டுக்குப்போனபின்பு உங்கவாப்பார்க்கவரவேன்.

இப்படிக்த, கனம்போருந்திய அம்மா உங்களன் புள்ள பெண்ணுகிய இன்னுள்.

உஎம் காக்கம்.

லிசுபோன்லே இங்கீலீசுகாாருக்தச் சாக்தக்கூட்டும் இடத்தீலிருந்த ஒரு கனவான்பிள்ளை லண்ட னிலிருந்த தன்றமக்கைக்கேழுதியது.

அன்புள்ள தமக்கையாரோ,

கடைசீக்காகிதச் சீப்பத்துள் நீ அன்புவைத்த னுப்பிய வேதமதீக்காக உனக்த மீகவும் ஈன்றியறிக் தீருக்கீறேன். அன்றியும் நீ பேல்துனாயை விவாக ம்பண்ணிக்கொண்ட செய்தீகேட்டேனக்த மிகவு ஞ் சந்தோஷமாயிருக்கின்றது. சாக்தக்கூட்டுமிவ்வி டத்தீல் மீக சேமமாய் நானி**வலத்**தீரக்கீறதுமல்லா மல் இங்கீரக்துர் தோகைஞமேன்கணை மகா தயவுட ன் நடப்பீக்கீறர்கள். பாப்புமதழம் வீக்கீரகவணக் கழமொன்றதானென்று யோக்கியழள்ள நமது தகப் புரை பலழறை சொல்லக் கேட்டிருக்கீறேமே. அ து நானிந்தப்பட்டினத்தில் வந்துசேர்ந்த நாள்முதற் கொண்டு எனக்த மெய்யாயிருக்கின்றது. ஏனேனி ல் இங்த ழடத்துவழம் அக்கியானழமல்லாமல் வீக் காகாரதனையுங்கூட மகா பேலமாகக் தடிகோண்டி ருக்கின்றன. மேலும் ஆாாய்ச்சியென்னும் பயங்கா மான நீதியிடத்திலிரப்பவர்கள் மற்றவர்களுடைய தேகத்தீன் பேரீலும் மனதீன்பேரீலுஞ் சேலுத்தும் வரையற்றவதீகாரத்தைக்குறித்து இவர்களில் யாருக் தங்களுக்தத்தோன்றும் அபிப்பாயத்தைத் தாரளமா க வெளியீற் சொல்லத் துணியாமனுமீருக்கிறர்கள். தேநக்களிலே தநக்கள் சன்னியாசிகளுடைய புற ப்பாடுகளும் ரீஷபங்கவாச் சண்டைக்கு வீட்டுப்பா ர்க்துந் தாஷடவிளையாட்டுகளுங் துருக்கவா மரியா தையில்லாமல் ஒருவார்த்தை சொல்லியதும் ஒருநா ள் பூசைக்கு வாரதிருந்ததுமேயன்றி வேறுெடுபெருங் தற்றமுமீல்லாத பதிதரென்னுர் நீர்ப்பாக்கியரைக்கோ ளுத்துங் கோடிய வாடிக்கையுக்தவிர மற்றேன்றை யுங் காணும். அன்புள்ள தமக்கையாடோ இச்சை யின்படி இருக்கத் ததம் நாட்டில் நீயிருப்பதாற் பாக் கியவதியே. மறுபடி உன்வனப்பார்க்க எனக்காசை யாயிருக்கின்றது. ஆனுலென்றேழிலைப் பரிஷக்கா ாமாகக் கேற்க எனக்தண்டாயிருக்தம் அவசியமானது இயற்கையிற் பிரியமீல்லாத அனேகே காரியங்கவன ஒ ழிக்கவேன்வன உடன்படுத்துகின்றது.

அடிக்கடியுன் செய்தீ கேட்பதேனக்தச் சுந் தோஷமாயிருக்கும். நீ என்றைக்கும் மாறுத செல் வழம் பாக்கியழம் அனுபவிக்கவேணுமென்றே எந் நாளும் பாார்த்தீக்கிறேன்.

இப்படிக்கு உன்றம்பீயாகிய இன்னன்.

ஆத்தாம நிண்ணாயப். [Child's Book on the Soul.] மகம். சல்லாடம். காகும் பக்கத்தில் நின்று.

ம. திறே அழவுள் சிரிக்கவுங்கூடாது. தாய். கூடாது, மைந்தா; அதனுணர் வுகளுக்கும் உண்றுடைய உணர்வுகளுக் கும் பிகுந்த வேற்றுமையுண்டாம். புதி ப தெத்தொட்டடங்களேயும் புத்தசங்களேயு ம் பார்க்கவும் வாசிக்கவும் நூதனகாரிய ந்குளுக் கண்டோச்சரியப்படவும் நாதன புத்திகுவோக்கண்டு அறிவாகாருகவும் நா ன் என தை பருவ காலத்தில் எவ்வகைத் தொழிவேயியற்றுவேனேவென்று யோ இப்பதும் உணக்குப் பிரியமல்லோ இ வைகளிலே தெலேயாகினு ந் திறேக்குப் பிரி யமுண்டோ இல்2லயோ நீயே எனக்குக் இட்படிந்தை எவிசாளுக்கும் பிறருக்கு ம் உரிமை காட்டி நன்மையைச் செய்<u></u>து அவர்களுக்குப் பிரியம்வரப் பிரயாசப்ப டும்பொழுதா நீ மிகுந்த சந்தோஷித் தை அனுபவிப்பாபென்று நிணேக்க விரு ம்புகிறேன்.

உணக்கு சேற்றவயகிலே நீபிறருக்குமி குந்த நேல்மை செய்யவும் அனேகரை வைத்துத் தாபாரிக்கவுந் தீர்மானித்திருக் கிருயென்று நம்புகிறேன். ஆகிலும் இ ப்படிப்பட்ட நிணவுகளிலும் உணர்வுக ளிலுடொன்றுவதுதிறேக்குண்டோ! அ தில்ஃமைய்

ம. அம்மா, நமது துறேக்கு நான் எ வ்வளவு வேற்றுமையாயிருக்கிறு வெண் தா அதிகமதிகமாய்க்கண்டு பிடிக்கிறேக் தா. அன்றியும் மைந்தா, உணது சிறி ய நாய்க்கு ஒவ்வாத இன்னும் பலபல வி ஷியங்களேப் பற்றிச் சொல்லிக் காட்ட வேண்டுமென்றுல் கால தாமிசமாகும். ஆயினும் துறேக்குள்ளிருந்து நிணக்கத் தக்க வஸ்து உணதாத்துமாவுக்கு மிகவுங் கீடித்தாமான தென்றெண்பிக்க உணக்கு நானிர்த மட்டும் சொல்லிவந்த நியாயங்க ளே போதுமென்று நம்புகிறேச்.

மை. என்னவிதமாகிலும் ஒரு ஆத்தா மா திறெக்குமுண்டோ?

தா. அதற்கொரு ஆக்குமாவிருந்தா இம் அது உனதாத்துமாவுக்குச் சரிவந் ததல்ல. மிருகங்கள் பறவைகள் மச்சங் களென்றவைகளின் ஆத்துமாவுக்கொப் பாயிருக்கும். அதற்கு ஆத்துமாவென் ன்னும் நாமம் ஸ்தாபிப்பது நியாயமோ வென்று சந்தேகப்படுகிறேன்.

ம. அப்படியானுல் அதற்கு எந்தப் பெயரைத்தான் ஸ்தாபிக்க வேண்டும்!

தா. அதற்குத் தகுதிபான பெயரின் னதென்றெனக்கு விளங்கவில்லே. மிரு ^{கங்க}ளிலே சிந்தக்கிற வஸ் துவாமிருக்கின் இது. ஆகிலும் அதற்குபே பெயரில்லு.

ம. அம்மா, ஒருநுள் போவா வென் ஹைம் என் சிறிய தகப்பதுர் பா ணோ குவோப் பெற்றிச் சில கதைகுளாச் சொன்ஞர். ம சீது பிருகங்களோ ப்பார்க்கி ஹம் அலைகள் புத்தியுக்ளேவைகை இளைக் தைநினாத் துச்சிசா ஸ்ஞூர்.

CHILD'S BOOK ON THE SOUL.

DIALOGUE XI.

[Continued from page 163.]

R. Mother, Tray cannot laugh or cry.

M. No, my son; his feelings are very different from yours. You are pleased with looking at new pictures, reading new books, and seeing new things, and having new thoughts, and getting knowledge, and thinking what you will do, when you grow up to be a man. Tray is not pleased with any of these things.

I hope, you feel the most happy, when you obey me, and think that you are a good boy, and are kind to Eliza, and to others, and try to do them good, and to make them happy. And, I hope, you intend, when you grow older, to do a great deal of good to others, and to make a great many people happy. Now, Tray does not have any thoughts or feelings like these.

R. I see, mother, more and more, how different I am from Tray.

M. Yes, my son; and if I had time I could tell you many other things in which you are very unlike your little dog. But I have said enough, I believe to shew you that the something inside of Tray which thinks, is very different, indeed, from your soul.

R. Mother, has Tray any soul at all?

M. If he has a soul, Robert, it is not like a human soul. It is such a soul as beasts, and birds, and fishes have. I hardly think we ought to call it a soul.

R. What ought we to call it, mother?

M. I do not know, my son, exactly what to call it. It is the something in beasts which thinks, but there is no name for it.

R. Mother, uncle John told me, once, several stories about an elephant, and he said he thought elephants knew more than any other kind of beasts.

M. They seem to know a great deal, Robert.

R. Suppose, mother, you should take an elephant when he is very young, and have somebody to teach him all the time, could he ever learn so much as a man?

M. No, my son, if ever so much pains should be taken with him, till he was fifty years old, he would not know as much as your little sister does now. A little child, if he is well taught, will grow wiser and wiser, every day that he lives, and when he becomes a man, he will know more than all the elephants, and all the beasts in the world.

R. Mother, how much can a man learn?

M. I cannot tell you, Robert,—your soul can keep on learning and gaining knowledge as long as you like. You think I know a great deal, but there are some persons that know ten thousand, thousand times as much as I do.

R. Mother, I wish I knew as much as you do. I begin to think, how glad I ought to be, that I am so different from the beasts, and that I have a soul which can do so many wonderful things. If I were like Tray, I should feel very sorry. But, I have a soul, and I hope I shall be a wise and a good man.

I hope so, too, said Mrs. Stanhope;—and then they left the garden, and went into the

தா. டைந்தா, அவைகள் அதிக புத்**தி** யுன்னவைகளாகத் தோன்றுவதுடாத்திர கோண்.

ம. ஒரு சிறிய யாணக் குட்டியைப்பி டித்து இடைவிடாமல் அதைப் படிப்பி த்து வந்தால் ஒரு மனிதச் படிக்கக் கூட டிய அளவு அதுவும் படிக்குமா?

தா. கூடாது, டைந்தா; அதற்கு அண் பது வயதாகு த்திணயும் அதைப் படிப்பி க்க ஒருவன் எவ்வளவு பிரயாசப்பட்டா லும் இப்பொழுது உன் இளையை சகோத ரி படித்தறிந்த தவ்வளவோ அவ்வளவு தாதும் அறிபடைபட்டாது. ஒரு சிறு பி ள்ளபை நன்றுயுணர்த்தினுல் அனுதின மும் படிப்பிற்றேறி மணிதனுகும் பொ மூத் பூமியிலிருக்கிற சகல யாளுகைகளையு ம் மற்றெல்லா மிருகுக்குள்யும் பார்க்க அதிக கல்விமானுவானே.

ம. அம்மா, ஒரு மணித**ெனந்த மட்டி** ம் படிக்கக் கூடும்?

தா, பைந்தா, எந்த மட்டு பெண்ற நோ ன் சொல்லப்போகாத: உன்னுத்துமாவு ன்னு தோட்டும் அதிசமதிசமாய்ப் படி த்து வந்தாலும் இன்னும் புதிய அறிவை ப் பெற்றுக்கொன்னக் கூடும். நான் பி கவும் அறிந்திருக்கிறே கொண்டுறண்ணு தே என்னிலும் கோடா கோடிப் பம் கு அதிகமாயிற்தவர்களு முண்டு.

ம. அம்மா, நீர் அறிந்தமட்டும் நானு மறிந்தாற்போ தம்; மஹுடாத்துமா பி ருகங்களுக்கு பிகவுஞ் சிரேஷிட்டமாயி ருக்கிற படியாறும் நானெவ்வளவு ஆன ந்த சந்தோஷித்தை அடையவேண்டுமெ ன்று யோசிக்கத் தொடங்கிறேன். பி ருகமாகிய திறேயைப்போற் பிறவாமல் உயர்ந்த ஆத்துமாவையுடைய மணுஷி டூயிருக்க ஆசைட்படுகிறேனெண்குன். உணக்கப்படியே உண்டாவதாகவெண்று நானும் ஆசைப்படுகிறேற். பின்புதோ டீடத்தை வட்டு நீந்கித் தங்கள் மாளிகை க்குச் சென்குர்கள்.

BRIEF HISTORCAL VIEW OF CEYLON.

இலங்கைச் சரித்திரத்தின் ழன்றங்காண்டம். (Continued from page 164.)

கண்டியாசே நீங்கள் தானே தவணேகு இ த் துக்கொண்டீர்கள் ; அறிபாமல்த்தவணே போட்ட நீங்களோ, பாக்குக்கொடாதிரு ந்தால் அதன் பெறுவிவபைக் கொடுங்க ளெண்ற இங்கிலீசுகாரர் நியாயம்பேசிற ர்கள். இதற்கும் கண்டியிலநிகாரபடுடங் கொடுக்கவில்லே. இவ்விதமாயித் தாங்கள் யுத்தத்துக்கு ஆயத்தம் பண்ணித்திருமள வும் இங்கிக்காரரைத் தாக்காட்டிக் கொண்டார்கள். கடைசியிலே இந்கிலீசு காரர் கண்டிக்குப்படையெடுத் துப்போ ஞர்கள். இவர்கள் கொழும்பிலிருந்து ஒ ரு பகுதியாயுக் திருக்கோணும் வயிலிருக் தொரு பகுதியாகவும் போருர்கள். இ வர்கள் சேர்ந்தவுடனே இராசாவும் அதி காரியுமாக ஊரைத் தியிட்டுப்போட்டு க் கண்டியை விட்டொளித்தோடிகுர்க ள். இங்கிலீசு சேனே ஊரில் நெருப்பை

த் தணித்த பிற்பாடு கண்டியிற் படைசே ணே நாலு பக்கத்திலும் வந்து அவர்கள ச் சூழ்ந்தபோது, அவர்களேச் சின்னுபி ன்னம்பட இங்கிலிசுச் சேண்கள் முறிய டித்துத் தாரத்திஞர்கள். இங்கிலீசுப் ப டை சேணேகள் கண்டியிலேயிருந்தபொ ழுது வெகு முறையுங் கண்டியிற் சனங் கள் அவர்கள் மேல் வந்துவந்து சருவி ஞார்கள். இங்கிலிசுகாரர் எல்லா வேடுவோக ளி அஞ் சித்தியுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். சேரைபதியாகிய மெக்டௌவேல் கண் டிக்குப்போயிருந்தபொழுது, அந்தவி ராசாவுடன் பேசிச் சமா தான மாகிக்கொ ள்ளவிருட்பி இராசாவைக் கேட்க அவன் பேடுக்கொள்ளச் சம்மதித் தும் பிற்பாடு தான் துன்பமாயிருக்கிறபடியாற்பேடிக் கொள்ளக் கூடாதென்று மாயம்பண்ணி னுன். சேரைபதியும் வருத்**த**மாயிரும் தபடியாற் கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்

அந்கோத்திலே வேருரு பட்டாள ந் திருக்கோணு மு‰க்குப் புறப்பட்டு ப்போனது. ஆணும் இவர்கள் சத்த கோறுணபென்ற தேசத்தையும் வேறகி ல பகுதிகளேயும் பிடித்துக்கொண்டார்க ள். இரண்டு பெரிவாயீட்டோனவர்களோ வி டீடு பெற்றவர்கள் கண்டியிவிருந்தார்கள். க அரல்வார்வெட்டுத் தலேமையாயிருந்தா ன். சேருபதி புறப்பட முன்னமே தங் கள் வெற்றியை கிஃப்படுத்துகிறதற்கா ன ஏ துக்களேப்பண்ண வேணுடென் துநி கோத்துக் கண்டிக்கு வடகிழக்காய், கடு. டியில் தூரத்திலே மெக்டௌவேல் என் ற கோடீடையைக் கட்டி ஞன். கண்டி யிவிரு**ந்து** சொழும்புக்கரைவாசி வழியி வேஇடம்படினியைபென் றஇடத்தில்வே *ெரு*ரு இராணுவக்கோட்டையையுங் கட் 49.000 30.

நோது மகராசாவும் வெற்றிகொள் எப்பட்ட நாடுகுணப் பார்த்துச் சந்தோ ஆப்பட்டுக் கொழும்புக்குத் திரும்பிவி டீடார். சறைநல்வார்வெட்டும் இன்றுஞ் கிலரும் வியாதியால் வருத்தப்பட்டபடி யால் கொழும்புக்குத் திரும்பிவிட்டார்க ள். மெக்டோவேஸ் திரும்பவும் வைகா இ டாசம், உடு ந் தேதி கண்டிக்கு வந் தார். கொஞ்ச நாள் அங்கே இருந்து பின்பு துன்பக்காரராயிருந்த சேவகர் களேக்கூட்டிக்கொண்டு மேசர்டேவியை யம் வேறு கில கிப்பாகிமாரையுங் கண் டியிலே விட்டுக் கொழுப்புக்குத் திரும் பி, ஆனி மாசம், உ0. தேதி வந்துசே ர்ந்தார். பின்னும், உசர். தேதியிலன்று முதலாம் அதிகாரி அங்கே இருந்த இங் கிலீசுச் சேனேயின் மேல் விழுந்தான். மேசர் டேவியென்பவர் அங்கே உண் டான உடம்படிக்கையினிமித்தம் தான் இருந்த சோட்டையை விட்டுப் பயப்ப டாமல் வெளிக்கிட்டார். அவருடன் கூ டவிருந்த எல்லாச் சனங்களேயுங்கொன் அபோட்டார்கள். கோட்டைக்குள்ளிரு ந்தவர்கள் எல்லாருக்கும், ஐந்தா ஆற மாசத்துக்குப் போதுமான போசனங்

கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்கள் இருந்த கோட்டையும் அரணையிருந்தது.
இங்கே நடந்தவைகளேக் குறித்துக்கு திருக்கோண மல்மிலிருந்தொரு பட்டாளும் கண்டிக்கு வர வழியிலேவந்தது. கண்டியிலேவிருந்த மலேயச் சொல்தாது மாரிற் கிலர் இராசாவின் பக்கத்துக்குச் சாய்ந்துவிட்டார்கள். வேறு கிலர் (நி. பேர்) கொழும்புக்கொளித்து வந்துவிட்டார்கள். மேறும் அங்கே சிறிது நாளிருந்த சொல்தா துமாரும், கஉ. வெள் மோக்காரருமாகக் கொழும்புக்கு வர ஆற்றைக் கடந்து மற்றக் கரையில் நின்றுர்கள். அங்கே நிற்கிற சமயத்தில் கண்டியிலே பேரங்கிச் சத்தும் கேட்டது.

அதைக் கேட்டு அனேகர் போகத்து ணிந்துந் தடைபண்ணப் பட்டார்கள். அந்தப் பீரங்கியென்னவெனில் துன்பக் காரர் சிலரும் இராணுவத் துக்கடுத்த சில உபகரணங்களுமிருந்த கோட்டையைச் சூழ்ந்து அதின்மேற் கூட்டசத்தம் அங் கேயிருந்த இங்கிலிசுக்காரரும், கஉ. ம லேயச் சொல்தா துடிாரும் அவர்களுட ன் எதிர்த்தார்கள். தங்கள் வெடிமருந் தை முகியுமளவும் எதிர்த்தை நின்றை பின் பு அந்த மலேயர் ஆற்றிலே விழுந்தார்க ள். பிரதான இங்கிலீசுச் சேவேசுஹும் அ ப்படியே குதித்துவிட்டான். மற்ற இ ங்கிலீசுக்கார**ரு**க்கு **என்ன சட்டெவி**த்த*்*தெ ன்ற தெரியாது**.** மூக்**ற** பெயர் ஆற் தின் மேல் நீந்தினர்கள், ஒருவன் கொல் லப் பட்டான். மதியந் திரும்பி, உ. மணியளவுக்கும் வெடி கேட்டது. உ <u>டனே வெள்ளோக்கொடி</u>இராச மாளிகை வின் மேற்*றூ*க்கப்பட்டது. மேசர்டே வியும் முற்றுஞ் சேவகரும் திருக்கோணு ம‰க்குப் போகலாமென்றும் துன்**ப**க் காரர் அங்கேதானிருக்கலாடுமன்றும் அ தொரத்நிலிருந்தொரு கட்டினா வந்தது. மேலுந் துன்பக்காரர் சுகமாகுமளவும் அவர்களுக்கு மருந்து செய்து உதவிப ண்ணுவோமென்ற பேச்சுமுண்டாயிரு ந்தது. டேவியும் பட்டாளமும் வெள் ளிக்கிழமை சாயங்காலம், டு. மணியிலே புறப்பட்டு அலங்கன் தோட்டையிலே வ ந்திராத்தங்கிஞர்கள். சனிக்கிழமை ஆ ற்றின் மேலாக மாங்களேப் போட்டு அ வை மேலாய்ப் போகலாமென்று டேவி சொன்றுன். அப்போது கண்டியார்வ ந்த சூழ்ந்த முத்துச்சுவாடியென்பவ ணேத் தங்களுக்குத் தாவேண்டுடென்ற கேட்டு அவணப் பிடித்துக் கொண்டு போஞர்கள். மேறும் அவர்கள் நான ச்**ச** இவ்விடத்துக்கு வெகு தோணிகள் வரு செப்படியால் நீர் இப்படிச் செய்யத் தேவையில் கை கான டிட்டும் பொறு த்திருமென்முர்கள். மற்ற நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை. அன்

மற்ற நாள் ஞாய்ற்றுக்கழ்கை. அல் நைக்கொரு தோணியும் வரவில்ஃ. கமி றுகட்டிக் கமிறு வழியாயீப் போவோம் என்று கமிறுகட்டச்சொல்லி மேசர் டே வி சொல்லக் கட்டி மூடிந்தது. முடிந்தது கமிற்றை ஒ

ரு கண்டியான் வெட்டிவிட்டான். னே டேவியும் மற்றவர்களும் தங்கள ஆ யுதங்களே விட்டு விட்டுக் கண்டிக்கு வா லாடுமண்று அதிகாரத்திடத்திலிருந்தொ ரு கட்டினா வந்தது. அவர்கள் போ கையிற் கண்டிக்கும் அலங்கன்தோட் டைக்குஷடாகச் சில மலேயர் இருந்தார் கள். அவர்சளில் நானு பெயர் தவிரம **ற்றெ**ல்லாரும் *அந்த*ப் பக்கத்துக்குச் சேர்ந்தவர்க**ள். உடனே இ**வர்களப்பி டித்து இவ்விரண்டு பெயராயீக் கண்டி யார் கையில் ஒப்புவித்தான். அவர்கின க்கொண்டுபோயீச் சிர சங்காரம்பண்ணி ப்போட்டார்கள். பெண்கள் தற்காக்க ப்பட்டார்கள். டேவியையும் வேளுரு தவேவனேயும் நாலு மலேயரையும் அதி காரத்திடத்துக்குக் கூட்டிக் கொண்டு போனுர்கள்.

[தொடர்ச்சி.]

நால்டியார்.

யாக்கைந்ஃலயாமை.—Instability of the Body. அதாவது சரீரம் நில்லாதென்று சொல்லியது.

க. மலைமீசைத்தோன்று மதியம்போல் யாணத் தலைமீசைக்கோண்ட தடையர் நீலமீசைத் துஞ்சீனுரென்றேடுத்துத்தூற்றப்பட்டாரல்லா லெஞ்சீனுரிவ்வுலகத்தீல்.

மவல மேலே மீசை தோற்றப்படும் தோன்றும் மதியம் பூாணசந்திரன் போல் யாணமினுடைய யாவன தலையின் தவை மீசை கவியக்கொண்ட கேரண்ட தடையீண யுடையவர் தடையர் சர்கள் நீலம் மீசை துஞ்சீனர் **இ**றந்தார்கள் எடுத்து பீறாடலேடுத்து தூற்றப்பட்டார் அல்லால் சோல்லப்பட்டார்கள் அல்லாமல் (மாணமில்லாமல்)மீஞ்சு எஞ்சீனர் இவ்வுலகத்தீல் இவ்வுலகத்து இல்லை, எ-று.

உ வாழ்நாட்கலகாய் வயங்கோள் மண்டிலம் வீழ்நாள் படாசி தேழுதலால் வாழ்நா ளுலவாழன் னுப்புரவாற்றுமீன்யார நீலவார் நீலமீசைமேல்.

பதம். வாழ்நாட்கு அலகாய் வயங்த ஒளி மண்டிலம் வீழ் நாள் படாஅது எழுதலால் வாழ்நாள் உலவாழன் ஒப்புரவு ஆற்றுமீன் யாரும் நீலம் மீசைமேல்

உரை.
வாழநாளுக்கு
அளவாய்
பாகாசிக்கும்
காணங்களையுடைய
தூரியனுனவன்
கேடும்படியான
காலம்
உண்டாகாமல்
உதயமாகிறபடியால்
ஆயுளானவை
கேடாழன்னே
தருமத்தை
செய்யுங்கள்
எவர்களும்
பூமீயீன்
மேல்
ஒளிபேற நீற்கமாட்டாள்

மீசைமேல் என்பது மீமீசைச் சோல்.

MORNING STAR.

Jaffna, 27th November, 1845.

WISDOM AND KNOWLEDGE. [BY ROBERT HALL.]

[BY ROBERT HALL.]

Of all the gifts which God is wont to dispense to the children of men, the most valuable is wisdom. Without this, the advantages we derive from every other are precarious and transitory, and are often more than overbalanced by the evils which result from their abuses. Wisdom is of incomparable value, as it instructs us how to use every other good; how to turn it to the best account, and make it most subservient to the true end of our being. The Scriptures extol the excellence of wisdom in the highest terms:—"Happy is the man that findeth wisdom, and the man that getteth understanding: for the merchandise of it is better than the merchandise of silver, and the gain thereof than pure gold. She is more precious than rubies: and all the things thou canst desire are not to be compared unto her."

wisdom, and the man that getteth understanding: for the merchandise of it its better than the merchandise of silver, and the gain thereof than pure gold. She is more precious than rubies: and all the things thou canst desire are not to be compared unto her."

Wisdom is to be distinguished from knowledge; to which it bears an affinity, but ought not to be confounded with it. There may be a large compass of knowledge acquired, the fruit of extensive observation and reading, accompanied with a quick perception and a capacious memory, where there is very little wisdom. A wretched misconduct may appear at the same time; a series of imprudences, thoughtless prodigality, or intemperance, sufficient to invalidate the least pretension to wisdom. There are far more knowing than wise men. Talents of the highest order, and such as are calculated to command universal admiration, may exist apart from wisdom. Though wisdom necessarily presupposes knowledge, and it is impossible to exercise it in things of which we are ignorant, yet it ought to be something more practical, or rather more comprehensive: it ever bears a relation to the end; and, in proportion as it is perfect, to the highest and last end the agent can be supposed to have in view. It first judges of the end fittest to be pursued, and next determines what are the most fitting and suitable means of accomplishment.

Every other quality besides is subordinate and inferior to wisdom, in the same sense as the mason who lays the bricks and stones in a building is inferior to the architect who drew the plan and superintends the work. The former executes only what the latter contrives and directs. New, it is the prerogative of wisdom to preside over every inferior principle, to regulate the exercise of every power, and limit the indulgence of every appetite, as shall best conduce to one great end. It being the work of wisdom to preside over every inferior principle, to regulate the measure of all things, as well as to determine the end, and province the means of obtaining

"Knowledge and wisdom, far from being one, Have oftlimes no connexion. Knowledge dwells In heads replete with thoughts of other men; Wisdom in minds attentive to their own. Knowledge is a rude unprofitable mass; The mere materials with which Wisdom builds; Till smoothed, and squared, and fitted to its place, Does but encumber whom it seems to enrich. Knowledge is proud that he has learn'd so much, Wisdom is humble that he knows no more."

THE HOLY TUNIC OF TREVES.

THE HOLY TUNIC OF TREVES.

In the course of a few months no fewer than one million and a half of pilgrims proceeded to Treves, at the bidding of Bishop Arnoldi, to worship the Tunic. The multitudes on their knees were heard exclaiming, "Holy Coat, to thee I come! Holy Coat to thee I pray! Holy Coat pray for me!" The fact appears incredible that at this advanced age of the world, amidst the illumination of the nineteenth century, there should have been found in the heart of Europe, in the kingdom of Prussia, which above all others boasts of the perfection and success of its popular system of education; so vast a multitude capable of being drawn together by the most superstitious motives. It must be acknowledged that even in India, we can shew nothing equal to this exhibition of the holy relic of Treves. The most numerously attended Indian pilgrimage falls far short of the procession to the Coat; indeed we much question whether it would be possible for any Gossain (Sanyasi) in this country, however brilliant his promises of spiritual indulgences, or benefits, to collect the amazing number of fifteen lacks of devotees at any, even the most popular, shrine. Many of the public journalists have seized on this melancholy instance of superstition to show that the Roman Catholic creed and practice remain unaltered at the end of three hundred years. But no one required the degrading exhibition at Treves to be convinced of this fact. We regard it as an evidence of a still more humiliating fact,—that the people seem to be the same at the end of three centuries; that notwithstanding the progress which is supposed to have been made in public instruction in the century which has sent forth its swarms to the Tunic, and the gen-

eral increase of knowledge, the people should be as ready and willing victims of superstition as they were in the days of Luther. We did not wonder that Tetzel should be revived in Arnoldi, but that the well-schooled inhabitants of Prussia, who can read and write, and have been taught the great truths of Christianity, should be as ready to run after any delusion, however contemptible, as were the people of the Dutchy three centuries ago, when Prince and people were equally immersed in barbarism and ignorance.

But this fresh experiment on the credulity of the age, has produced a result little expected. It has roused the indignation of a large body of Roman Catholics in Germany to throw off the yoke of Rome, and reproduced the excitement of Luther's reformation. Thus in the divine economy of Providence good is brought out of evil, and events calculated to fill the mind with gloom, become the fertile source of bright anticipations.

Friend of India.

RELIGIOUS REFORMATION IN EUROPE AMONGST THE ROMAN CATHOLICS.

There is now commencing a new Reformation—the Reformation of the nineteenth century. We have seen in the last year, and indeed within the last month, events such as have not taken place for centuries. Many of you know that large congregations are everywhere collecting on the continent. In one large town there are congregations of 12,000 people, who have seceded from the Pope; it is true that their confession of faith is not very perfect, but we may hope, and especially we may pray, that their views may be enlarged, and that they may stand as a true church of Christ. It is very short:

—'I believe in God the Father Almighty, the Creator of the world; in his son Jesus Christ, our Saviour; in the holy gospel, in the Christian church, and in eternal life.'' There are people among them who have come to a more comprehensive faith. The Roman Catholics do all they can against them. They began wish excommunication—the weapon of old time—of the middle ages; but finding that they can make no progress with it, they are abandoning it, and are doing all they can to get the power of the government enlisted against the new system But there is a strong re-action in its favour among the people generally. I have received a paper, from which I find that, a few days ago, a large assembly took place of the Roman Catholic priests to see what could be done to put a stop to this great movement, and they made different propositions. Among these, I find that one is the abolition of the celibacy of the priest-hood. An old minister M. Hahu, paster of the town of Markdorf, 76 years of age, said, with a great and solemn voice: "My brethren, I am above 76 years of age, so that you may believe I have no intention to marry; but I must tell you that the examination and experience of my life has brought me to the conviction, that celibacy must be abrogated, and with an old bishop of the Council of Nice, I must propose that our church may no more impose upon the priests what our Lord Jesus Christ hath not imposed;" so he gave his vote for the abol

Observance of the Sabbath at Bombay.—The Bombay magistrates have resolved that the Lord's-day shall no longer be violated in the public works under their control. The numbers voting were,—for the desceration of the Sabbath 20; that it be kept holy, 12. The majority of the opponents were Native gentlemen. One European voted against keeping holy the day set apart of God for the rest of his creatures and the advancement of his glory. The magistrates resolved at the same time to give the labourer his full monthly salary though he work but twenty six days out of the thirty. This is well and just. It will show the Natives that we place some value upon the institutions of our religion, and will in a great measure remove the sad impressions which the advocacy of sabbath violation by a European and professedly Christian gentleman must have produced on the native mind.—Bombay Paper.

Cholera in Juffna.—The cholera continues without abatement in the number of cases, among the fishers of Caraoor; and is prevailing to some extent in the Pettah.

Deaths by Lightning.—We understand that a fisherman was killed by lightning near Araly, on the night of Tuesday, the 11th

inst.

A man was killed by lightning near the Panditeripo Mission Station on the morning of Thursday, the 13th inst., in the open field, as he was returning from the bazaar. The lightning struck a well sweep 10 or 12 rods from him at the same time.

Two lads in the western part of Chavagacherry were struck with lightning, and one was instantly killed; the recovery of the other is thought to be doubtful.

other is thought to be doubtful.

Bite of a Snake.—Mr. Meigs' horse keeper was bitten slightly in the finger by a beaver snake, while cutting grass in his garden on the 13th inst. the finger being immediately corded and the wound sucked; no ill effects followed.—The bite of the beaver snake being almost invariably attended with fatal effects in a very short time, our readers would do well to notice the means by which they seem to have been averted in the above

PEA 3,000 YEARS OLD.

PEA 3,000 YEARS OLD.

Mr. Grimestone, of the Highgate Herbary, has succeeded in rearing peas from an Egyptian pea found in a vase in a mummy tomb, probably 3,000 years old! He says of it: this pea stems right and left, the mother stems being very strong, so that I should imagine them capable of standing without the use of sticks. This pea is in height about three feet, being four-teen inches from left to right; its tendrils are wirry, and of sufficient strength to keep each other in a standing position when planted in high rows. Its principle in bearing is curious, having its pod only on one side, so that it appears something like a grape-vine in miniature.

Am. Agriculturtst.

Am. Agriculturtst.

OVERLAND INTELLIGENCE.

Overland Packets were received in Jaffin on the 22d inst. The news from Europe possesses no great interest.

Mr. O'Connell would appear to be the most important man in Great Britain, just now, if we were to judge of a man's importance by the conspicuoususes of his position. He has commenced a series of Monster Repeal meetings, which are attended by vast multitudes of people. At a late meeting in Dublin he detailedhis plan of future operations, which consisted in the appointment of repeal wardens in every parish in Ireland, the registration of every repealer, and the election of 70 repeal members of Parliament. Every parish in Ireland should petition for repeal. He should have 3,000,000 signatures in favour of the measure. He said had a draught of a bill for a Repeal of the union almost prepared.

The steam ship Great Britain had sailed from Liverpool to

the measure. He said had a draught of a bill for a Repeal of the union almost prepared.

The steam ship Great Britain had sailed from Liverpool to New York on her second voyage across the Atlantic, with about 120 passengers, a heavy mail and a large cargo of goods. France.—No events of public importance have occurred in France, since the departure of the previous mail. On the pending quarrel between the United States and Mexico, the French ministerial paper has the following significant remarks: "For the political balance of the world the conquest of Mexico by the U. States may create eventual dangers, which though distant, it will not be superfluous to guard against. Europe therefore watches with care a great empire (Russia) which occupies in the east and in the north, an immense surface, covered with a population of 62,000,000, an amount double that of France and that of Austria, and quadruple that of Prussia, and cannot help being filled with the contemplation of another colossus, which may occupy the whole space of the isthmus of Panama, from the mouths of the St. Lawrence to the Columbian river in the Oregon, thus acquiring the disposal of the most productive cultivable lands and the richest mines of the earth, and extremely redoubtable at sea. Between the aristocracy of Russia on the east, and the democracy of America, thus aggrandized, on the west, Europe may find herself more compressed than she may one day think consistent with her independence and dignity."

SPAIN.—Proposals have been made to unite the young Overno of Spain in warrings with Prince Fordinal of the state.

pendence and dignity."

SPAIN.—Proposals have been made to unite the young Queen of Spain is marriage with Prince Ferdinand of Saxe Coburg, and the Infanta, her sister, with the Duke de Montpensier, son of Louis Phillippe, and as no objection had been offered it was supposed the matter was settled. The Queen is fifteen years old, and her sister thirteen and some months. Germany.—At Posen, on the 21st Nov. the members of the new German Catholic church celebrated divine worship publicly for the first time according to their tenets.—The king of Prussia had commanded the houses of the two reformers Luther and Melancthon, to be purchased by the state and converted into school houses. His Majesty had also ordered the doors of Luther's dwelling which had received much injury from the French when they invaded Germany, to be renewed—a tribute, we suppose, to the popular feeling in favor of the reformers.

ITALY.—Some efforts had been made to raise an insurrection in Italy, but without success. The plans of the conspirators were revealed to the Government which was thus enabled to take effectual means to defeat their object,

bled to take effectual means to defeat their object,

TURKEY.—The Turkish Government has at length granted a firman for building a Protestant Church at Jerusalem.

SOUTH AMERICA.—The negotiations of the British and French ministers in the affairs of the River Plate have entirely failed; and the British and French fleets had seized the Buenos Ayrean squadron before Monte Video.

Buenos Ayrean squadron before Monte Video.

UNITED STATES.—War between the United States and Mexico seemed less probable, as the latter Government were not able to effect the negotiation of the loans voted by congres; and the probability appeared to be that Mexico would do nothing, and would quietly submit to any proposal the United States Government should make in regard to boundaries.—The Anti-rent outrages in New York had considerably subsided—the state authorities having proceeded with vigour against the offenders, 150 of whom had been lodged in prison.—It is said the emigrants from the more eastern states to the Oregon territory had organised themselves into a separate government totally independent of Congress.

உதயதாரகை.

கூறாசுடு வரு. கார்த்திகை மு உஎ தேதி.

பிறசியா தேசம்.

பரிசுத்த அங்கி ஈமஸகாரம் — பிறகீட்ட சிலபல மா சங்களுள் பதிவைக்திலக்கத்துக்கத்கமானயாத்திரை காார் கீறீஸதுநாதர் பூவுலக்லவாழ்ந்த காலத்தணிந்து வந்தாரென்ற வோரங்கீயை ஸதோத்தீரம்பண்ணுவத ற்த ஆணுல்ட்டி என்றபேர்கொண்ட ஒரு விசுப்புவு டைய உத்தாரப்படி தீறேவிஸ் என்ற வாருகதப்போ டைய உத்தாரப்படி தேரேவ்ஸ் என்ற வாருக்கப்போ ய் அவ்விடத்தீல் மேற்கூழிய அங்கீக்குழன் ழளங்கா ற்படியீட்டு, "பரிசுத்த அங்கீயே! உன்னண்டைநான் வருகீறேன். பரிசுத்த அங்கீயே! உனக்குநான் போர் த்தணசெய்கீறேன். பரிசுத்த அங்கீயே! எனக்கா கப் போர்த்தவனசெய்," என்றீவ்விதமாய் அந்தஅங்கீ யைப்பார்த்தப் போர்த்தவைபண்ணன்றாகள். மனத் ரடைய மன்தை ழடிய அந்தகாரப்படலமானது தல் நூட்டாதோடும்படி செய்யப்பட்ட பற்பல கடைக் ஞானங்களில் மகா கீபுணாயிருக்கின்ற ஐரோப்பை யாரிலுமனேகர் நாசத்தைவிளைவிக்கும்விண்பத்தியே ன்னும் பாசத்தாலிழ்பட்டுப் போவதைக் கொண்பது ந ம்பிக்கைக்தத் தூரமாயும் ஆச்சரியத்துக்கீடமாயுமீரு க்கின்றது. ஆனுலுங் காவடமீன்றிச் சொல்லப்போ க்கின்றது. ஆனுலுங் காவடமீன்றிச் சொல்லப்போ கீல், இந்தியாவீலேதானும் எப்படிப்பட்ட மேனுக் கத்தையீட்டென்கிலும் இவ்வளவு சனமீழபட்டுப் போகக்காணும். இந்தவளர்ல் ஞானவாத்தைக்கோ

டுக்கக்கூடிய தன்மையிணப்போருந்தீய மகா நீபுண னை நெசன்னியாசியிடத்துக்குப் பதிணைந்திலக்கத் துக்கத்கமான யாத்திரைகாார் போவதை நாங்கள் யா ண்டுங் கண்டிலம். காதாரவுங் கேட்டிலம். பிரசீ த்தமான சமாசாரப் பத்தீர்கைகளை ஈடாத்திகீறவர் கள்தானே முன்னூறு வருட முடிவிலேதானுங் கத் தோலிக்கநடைய கோட்பாடுகளும் ஆசாரவனசாரங் களும் வேற்றுமைப்பட்டும் சீர்திருந்தவில் வையென் றும் அது வீண்பத்தியேன்னும் வல்லிருளில் அமிழ்ந் தியிருக்குதேன்றும் பற்பல உதாணங்களையெடுத்து த் தங்கள் சமாசார பத்திரகைகளிற் பாசாஞ்செய்தி ருக்கீறர்கள். ஆனுலுமோருவருமீதை உண்மையெ ன்றேத்துக்கோள்ளாதீருக்கீறர்கள். சனங்களுமோ தங்கள் மோச நிலையை மாற்றமல் மன்னூறு வரு டத்துக்கு முன் கொண்டிருந்த அந்த அஞ்ஞான நிலை யைத் தானே மேற்கோள்ளுக்றர்கள். தற்காலத்தி லேயோ முற்காலத்திலிருந்த அஞ்ஞானவிருணீங்கிமே ஞ்ஞான வோளி எங்குமோங்கி இருப்பதற்காதாரமாக ப் பற்பல ஆதீனங்களுண்டுபட்டிருந்தம் இன்னுஞ்ச னங்கள் வேளிச்சத்தை வேறத்து லூதரிருந்த கால த்துள்ள சனங்கவாப்போல வீண்பத்தீயென்னுக் தேவதைக்குத் தங்களைத்தானே பேலியாகக் கொடு த்து விடுக்றுர்கள். ஆணுலும் தெற்சல் என்ற எகா ங்க்மறு சேனனத்தீல் ஆணுல்ட்டி என்ற விசுப் புவாகவந்து பிறந்தாரென்பதைப்பற்றி நாமதீசயிக்கத் தேவையில்லை. ஆனுலும், பிறதேயத்திலுள்ள சன ங்கள் பள்ளிக்கூடத்தீலெழுத வாசீக்க ஈன்றய்ப் பயி ன்றதுமன்றிக் கிறீஸதுமார்க்கத்தடங்கிய உண்மைக ளை அறிந்திருந்தும் முன்னூறு வருடத்திற்கு முன்னே கோசாக்களும் அவர்களாவணக்குட்பட்ட தடிசேன ங்களும் சமாசமாய் அஞ்ஞானத்திலமீழ்ந்திக்கிடந்த சனங்களைப்போல இவர்களுமிப்போது இருக்கிற வெ ளிச்சத்தீன் காலத்தீலும் மாய வலையிலகப்படுவதே வ்வளவுரிர்ப்பாக்கியம். காரியமீச்செயலாயிருப்பதால், சநுமானி தேசத்திலுள்ள அனேக கத்தோலிக்கர் றே மைக்குக் கீழ்ப்படிதேலை விட்டோய்ந்து லூதர் பண் ணின சமயானுசீர்த்தேற்றத்தைத் தேற்றவம் உலக த்தீற் பாப்பிவீட்டிருக்கீறாகள். இவ்விதமாய் ஆண் டவன் செயலினுல் தீமையிலிநந்து ஈன்மை உண்

வம்பாய்.

ஒய்வுகாளனுட்டிப்பு. – வம்பாய்தேசத்தீல் மஸ தீறத்தத் தாரைமக்கள் தங்கள் அரசாட்சீக்கடங்கிய எவ்விடங்களிலும் ஞாயிற்றுக்கீழமையாகிய ஒய்வுநா ளில் யாசாமோர போசித்தமான வேலையுஞ்செய்யப்ப டாதேன்றேரு கட்டவளக்குபித்தலை உண்டுபண்ண எத்தனம்பண்ணி மிருக்கிறாகள். ஒய்வுகாவை அன சாம்பண்ண வேண்டுமென்றேற்றுமைப்பட்டவர்க ள், உல. பேர். அசாரம்பண்ணவேண்டுமென்றேற்று மைப்பட்டவர்கள், we. போ. முந்தீனகட்சியாரில் அனேகாவ்லூர்ப்பிறந்த பாபுக்கள். பாபான் தமது ம கீமைக்காகத் தமது சிருட்டிப்புக்கள் ஒய்ந்திருக்தம்ப டிக்கு அளித்த ஒய்வுநாளாகிய ஞாயிற்றுக்கிழமையை அதைாாம்பண்ணவேண்டுமென்றேரே இங்கீலீஸ் த ரைமகன் தன் சம்மதத்தைச்சோன்**னர்.** மேலும், சோல்லப்பட்ட மஸதீறத்தார் இதற்குழதல் ஒருமா தத்தீல்நாலு ஞாயிற்றுக்கீழமைச்சம்பளங்குறைத்துக் கொண்டு தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்ட உத்தீயோகஸ்தா ழதலிய பெயர்களுக்குக் கொடுத்துவந்தாலும் இணிமே ல் ஞாயிற்றுக்கீழமையுங்கட்டி முழச் சம்பளங்கோ டுக்கவேண்டுமென்று நீறணயமாயீற்று

யாழீப்பாணம்,

இடியினுற்சம்பவித்தமாணம்.—இந்த மாசம், லக. தேத் செவ்வாய்க்கீழமை இராத்திர் அராலிக்குக் கீட்ட நைதீமீலனில் இடியெறுவிழுந்து சேத்துபபோனுன். மேலும் பதீன்ழன்றர் தேதீ வியாழக்கிழமை காலமே ஒரு மனிதன்சர்தையிலிருந்து தீரும்பீ வீட்டுக்குப்ப ண்டத்தேரப்பு வயல்வேளியாகப் போகையில் இவ ன் நீன்றதற்குச் சற்றே தூரத்துக்கப்பால் ஒருதுலாவி லீடிவீழ்ந்து அதைத்து இவணயுங்கோன்றுபோட்ட சாவுகச்சேர்க்கு மேற்குப்புறத்தீலிரண்டு போ டியங்களுக்கு இடியேறு வீழந்தது. அதீலோருவனு டனே மாணித்துவிட்டான். மற்றவன் சுகமடைவா னே அடையமாட்டானேவேன்ற சந்தேகத்துக்கீட

சற்பங் கடித்தது.— இந்த மாசம், லா. ந். தேதீ சா வுகச்சேரியீல் அமெரிக்கன் மீசியோனுரிகளில் ஒரு வாடியே சங்கைபோர்ந்த மேக்ஸூய்யர் அவர்களு டையததீனாப்பாகன்புல்லுச்சேதக்குகையில் அவ னுடைய விாலில் ஒரு புடையன்பாம்பு கடித்தது. அவன்கடிவாயையுடனேகமிற்றல்வரிந்துகட்டி உதிர த்தை உறிஞ்சியெடுத்துப்போட்டான். நஞ்சேறவில்

லை. புடையன்பாம்பு கடித்துக் கோஞ்ச கோத்தியா லத்துக்குள்ளே மனிதர்சாகிறதற்கேதுவாயிருப்பதால் பாம்பு கடித்தவுடனே இந்தக் ததிரைப்பாகன் சே ய்தவிதமாய்ச் செய்வது நல்லதுபோற் காண்கீன்றது.

For the Morning Star.

யாழ்ப்பாணம் கண்டிக்தழி, வண்ணூர்பண்வணை, ந ல்லூர், என்னும் ழன்றகோவிற்பற்றுக்கு மணியகாற னும் டிப்பியுற்றிக்கொறேனர்த் துரையுமாக இநந்த மகாகனம்போருந்திய றீ. றீ. இராசரேற்றினழதலியார வர்கள் அல்லது வளமைப்போய் அறிந்தபடி கயி லாயபீள்வளயவர்கள் இந்தமாசம், மசர். தேத் வே ள்ளிக்கிழமை சாயங்காலம், ச. மணியென்னத் தே கவியோகமடைந்தார்.

ஏறக்குறைய (நதை)வரஷங்களுக்கு முன்னே இ றந்துபோன எகிப்த்தியர் சேமம்பண்ணப்பட்ட பிரே த் அறைகளிலே என்றுக்குள்ளிருந்த ஒருவகையான பயற்றம்விரையோன்றைச் சங்கைபோர்நதை கீறிமிஸ றன் என்னுர் துரை கண்டேடுத்துத் தனது தோட் டத்தீற்புதைத்து உண்டாக்கீனர். அது யாதொரு தா பாழமின்றீ நீன்று கனிகோடுக்கத்தக்க அவ்வளவு அதீனடித்தடி பேலனுனதாயிருக்கின்றது. அது ழன் றடி உயாழம் பதினுவு அங்குலம் வலது இடது புற மாய் விசாலித்து வளருகிறதுமாயிருக்கின்றது. அதின் சுருவைகள் பெலனுள்ளதாய் அடுத்தபயற்றமாங்க ளிற் சேர்ந்து ஒன்றையோன்று தாங்கீக்கோள்ளுகி ன்றன அதீன்காய்களும் நூதனமானவைகள். தற்குத்தோல் ஒருபக்கத்திலே மாத்தோழண்டு. இம் ழந்திர்கை வர்க்கம் நுது) வருஷமாகத்தன்னிலேவி த்தைக்கோண்டிருந்ததேன்பது அதிசயம்.

ழகாமைத் துரையே,

''ஆங்காலமெய்வருந்தவேண்டாம்'''எனுங்கவியுட்கா ட்டாணயுண்ட விளாங்கனியென்பதற்த, யாவன யேனும் விலங்தண்ட விளாங்கனியேனச் சிலநம் வேழமேன்னு நோயுண்ட வீளாங்கனியனப் பல நம் பொருள்கோள்வதால் இவற்றுளேப்போருள் சிற ந்ததேன்றறிய விரும்பினேற்குத்தாம்.

இக்கவியுட் காட்டாணயுண்ட விளாங்கனியேன வும்; நைடதத்துள், இகல்வேழழண்டகனிபோலுள் ளூடைந்து எனவும்; தீரவிவாயாடற்புராணம் மாபா தகந்தீர்த்தபடலம். உச. கவியுள், வேருவருவேழும ண்ட வெள்ளில்போல்வறியனுக் எனவும்; வாதண னுக்தச் சீவலோகங் காட்டிய படலம், லம். கவிய ள், தானழகமாவுண்ட வேள்ளில்போலேனவுங் கூற ப்பட்டவைகட்தப் பொருள்கோள்ளுமீடத்து யாண யேனும் விலங்குண்ட கனியேனப்போருள் கோள்வ தற்தப் போல வேழமேனு கோயுண்ட கனி யேனப் போருள்கோள்வதற்த எல்லாக் கவிகளும் பொருக்தா மையானுத் சில வலிந்துகோளினுத் சிறந்தீடாமை யானும், வளவைபாடலுக்கு முன்னூலாகும் வடமோ ழி நீத்சாரத்துள்,

OKIL TO OLL SAIT TO R 72 090 DRRELL DSS DB BB CR S Fro வு ஆ என்பத்ற் பஜ அு ஆத ஆ ஆ ஆம் வ ஆ

என்பது யாணமேனும் விலங்தண்டவினாங்கனி யேனப்பொருள்விளக்கீகிற்றலானும்;மக்திரசாஸதிரத் தள்ஆவனயுண்டவிளாங்கனியற்றற் போலவும் என வும்வநுதல்ஞலும் யாணையேன்னும்விலங்குண்ட வி ளாங்கனியேன்பதேஅக்கவியைச் சோற்ற ஒளவை யின் கருத்து மற்று நுலாசீரியர் கருத்துமென்பதற் தச் சந்தேகமில்லை. ஆதலாற்

(பலபோநள்தறிக்குமோந சோல்லை ஒரு போநட் தப் பாயோக்க்க வேண்டுழ் அச்சோல்லீன் மற்றுந பொருட்தரிய நாமங்களுளோன்றைப் பாயோக்ப்பது ழண்டாகலானும், வைத்தியசாஸ்திரத்தில் அரேக கோய்களுக்கு ஒப்புமையால் நாமங் கூறப்பட்டிநைப்ப துபோல், யாணயுண்ட விளாங்கனிபோல் விளாமாத் தீலுள்ள சீல கனிகளுமாவதால் அக்கனிகளவ்வா றதற்தக் காரணமாத சோய்க்தம் வேழமேன ஒப் புமையால் நாமங் கூறப்பட்டிருப்பத்ஜையம் வீரும்பி னேர் வேழமேனுகோயுண்ட விளாங்கனியேனப்போ நள்கோளலுமாமேனினும்) காட்டில் நிற்தம்யாண யேனும் விலங்தண்ட விளாங்கனியேனப் போதள் கோள்வதே சிறந்ததேனத்தோன்றுகின்றது.

யாழ்ப்பாணம மாானிப்பாய், தஅோசரி. இறை. கார்த்திகை மாசம, லர். தேதி.

> இப்படிக்க நீத்சாரப் பீரியன்.

உதயதாாகையின் முகாமைத்துரையே,

"நன்னூல் போதுப்பாயிாம், நம். சூத்திரத்தில் நூல் பொதுப்பாயிாத்துக்கவையவமாகவும், சஞ். நூ ாத்தீலவையவியாகவுங் கூறியதேன்வன"' என இ. அம்பலவாணன் என்பவர் தந்த கடாவுக்கு யான்கோ டுக்தம்விடை.

எந்நூற்தம் போது சீறப்பு எனப் பாயிரமிரண் டே. போதுப்பாயிரத்திலக்கணம் நூற்றிறன் மதலிய வைவகை. சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்ஆக்கியோன் பேர்முதலிய பன்னேர் வகை. போதுப்பாயிரத்திலக் கணத்தைந்தூறப்பீனுளோன்றய நூற்றீறனிலக்க ணமேன்வனையேனில், நூல்களின் முகத்துப் போ துப்பாயிரத் சிறப்புப்பாயிரமேன் நிரண்டு தோற்றுவதும் எந்நாலும் மும்மையிஞேன்றய்க் கொண்டிகைவிநத் தியுரைகள்லோன்றுளதா யேவணயவிலக்கணங்கள மமைந்து வருவதுமேன்பதாம். ஆகவே, எந்நூலுளே னுங் கூறப்படும் போதுப் பாயிரத்திலந்நூற்றிறகை. இந்நூற்கீங்ஙனங் கூறப்படுவதுபோதுப்பாயாம், இன் னது சீறப்புப் பாயிாம், ழம்மையினிந்நூலின்னது, கா ண்டிகை விருத்தீகளில் இதன்னது என நூற்றிறனி லக்கலைத்துட் கூறியவேணையிலக்கணங்களுமமை யக்கூறி நுவல்வோன்றிறன்மதலியவைகளையுங்கூற வதே போதுப்பாயிாத்தீலக்கணத்து முறையெனப் போக்தது. ஆகலின் நன்னூல் போதுப்பாயாத்திலக் கணத்து, ஈ ம். சூத்திரத்தீல் நூல் (திறன்) என்ப து, போதுப்பாயிரத்திலக்கணத்துக்கு அவையவர்து ன். சம். சூத்திரத்தீல் நூல்(இயல்பு) என்பது, எந் நூலுளே னுங்கூறப்படும் பொதுப்பாயிரத்தீனுற்றிறன னது அந்நூற்த இன்னீன்ன போதுப்பாபோஞ் சிறப்பு ப்பாயாமீருக்கீன்றனவேனக் கூறவேண்டுமேன்றவி எக்குகீன்றது. ஆதலால் ''நூல்'' என்பதுபோதப் பாயிரத்துக்கு அவையவமாகவும் அவையவியாகவுங் கூறப்பட்டதல்ல.

யாழ்ப்பாணம் மானீப்பாய், தஅோசரம். ஆண்டு கார்த்திகை மாசம், முர். தேதி. இப்படிக்க விடைவெல்லச்காமணி.

பைபில்வேதங் கடவுட்டிருமொழி. [Bible the word of God.]

நாம் பைபிலென்றழைக்கும்புத்தகம்ம**ு**த்தொ நாம் பைப்புல்லன நுறை நொகுகையபுத்தகம் மணை தெய்தா நிவின் காரியமாகவுச் தன்னிற்? முன் முத்தாகவுச் த னைக்கொரு விவேகக் கருத்தது எல்லுனைக் குறிகுண ஐயமின் நிக் காட்டுவதாகவும் இருக்கில் நடதனல் யாவர்க்கும் பிரத்தியட்சுமாய் வினக்கமூற்றிருக்கு ம். ஆதலானே ஒர் வெஸ்துக் கருத்த ை கவிருக்கி ன்றது. ஆதுல், கவதை. பசாசு இவ் வேதத்தைபி யத்றந்கியன் றவனெனச்கொள்ளு ஃ காலத் தம் இவ ன் இத**ுன**ப் பிரசித்தஞ் செய்தற்குக் காரணமாக நியாயம் புருந்தை துகுந்து கிடக்கவில்லே. இவ் வே தம் அவனதை தீய கிரியைகளே நயட்படுத்துவதற் சாகவே ர் அதிகாரத்தையேனுள் கொண்டிருக்க வில்ல அவன் இதலாக்காரியப்படுத்தக் கூடிய வனெனிவிதினே முயஹம் காலத்தே சுமஸ்தவஞ் ஞானத்தைச் காட்டுவான். புத்சக முழுதம் பா ர்த்து விவூனப் பேரற வேரறத் தாழ்த்து வீழ்த் தகின்றது. இவன்பொய்யனென்றம் ஆதியர்தமி த்தன் மையின் பென்ற காட்டுகின்றது. ஆதவா ல் இதன துற்புவுக் தொடங்கி எக்காலத் தமிவனி ஃது பூலோகத்திற்றல் னரசைக் கவிழ்த்தற்கு கோ ்கு இல்லாக ததுறைய வைரணைசு கவழு தது உருக்தி க்கு சிறதே பெணவி தடுகைப் பாழ்ப்படுத்த வருக்தி கிறுஸ். வேதைத்தில் வினைத்கியபடி காத்தருடைய தாதன் இவடுனப் பாசப்படுத்தி ஒரு குழியில் எறி யுங்காலம் வரைசெக்கும் இவன் தன்றீய செயலினி ஸ் குறுய்வதுமில்லே. உவது. இய மக்கள் பையில் வேதத்தைக் காரியப்படுத்திறைரல்லர். உத்தரி த்தற்பொருட்டிவர்கள் இதினக் காரியப்படுத்தற் கியன்றவர்களெனக்கொள்ளினுவ் குணங் குறைப ட்டிருக்குமே. இவர்களுடைய கோக்கத்தக்கும் போதூன் சாதுவுக்கு மூற்றும் விரோதம்கொண் ஒருக்கும் இயல்பதவெவ்வெப் பகுதிகளி அமே விள ச்கொளிபோற்²மெரிந்து நடக்கின்றது. இவர்க**ு** க் குறித்தது கூடுவ் கண்டு?னகளும் மேற் செல் ஹமெனச்செ ல்லாஞ் சாபங்சருமேளவின்றிய வச் சத்தைக் கொடுக்கின்றன. இவர்களான்மாவிதன் சத்தைக் சொடுக்கு நடிக்கு நடிக்கு நடிக்கு படபடக் சத்தக்கேட்ட மாத்திரத்தின் டுகடுக்குப் படபடக் கின்றது. இவர்களிற் சிலர் மாத்திரமே வேத வர ச்சியங்கள் சொல்வன கேட்டற்கு வெஃதுவரி கள். இது விளைக்கும் பண்ணேப்படுக்ற இடங்களிவி வாகள் சேஞ்சரிக்க வேவப்பதாம்பிரயாசமே. இவ ர்களுடைய வாக்குகளினின்று வரு மிகைப் பயம் ப யக்குஞ் சாபங்கள் பைபிறுக்கும் பைபில் வியாக் ஞ னாக்கும் பகைகளாயிருக்கில் றன. ஆ! தீபம கீகளா பைபிலி ஒக்கி போர்கள் ? ஒருவு இனருப்பை யள்ளித் தன் மடியுட் கட்டுவாஞ? நச்சுப் பதா ர்த்தங்கணத் தன்ஹணவிலோட்டுவாஞ? பைபில் வேதமோ தயவர்களுச்சூப் பராபாஹடைய சோ

பாக்கினே விரைவிற் செல்லுமெனச் சாற்றுகின்ற து. நினவு கொதிக்க ஆற்து கின்றது. ஆனுற்றீ யமக்களி தினையாக்கி துமாக்க மூடியா து. இவர்க எ உலகத்தைத் தோற்துவிக்கத் தேத்துவெங்கெழு மினு செனில் இதுணத் தோற்துவிக்க எக்காலத்துடுமவ்விடத்துமுள்ள தீயவர்கள் தந்தி க்குணத்தைத் தொட்டி புருட்டிப் பிண்டமாக்கிய தகொண்டு செய்குவாசென்னும் இத் திருப்புத்த கத்திலுற்பத்தியாகாண்டத்தாதி அதிகாரத்தை தத்து நைப்படுத்த வொண்ணு மா? மனமூல் கைபடுமா ருப்படுத்தவெண்ணு மா? "ஆதியிலே தேவேன் வா னத்தையும் பூமியையுஞ் கிருட்டித்தார்." ஓ! இ வ்வாக்கியமேற்று உற்றுப் பாருஞ் சுற்று! பற்றி ப் பாருங் கற்றா! ஊான்றிப்பாரும்நாடைசெந்தே! ஒர் கிருட்டியின் மணமுழன் அமிலப்ப இவ்வொன்றும் போதமே. "ஆதியிலே" அக்காலமெக்காலமோ? தித்தியத்தினுமெப்பகுதியோ? சத்தியமுள்ளீர் சா தித்தயத் திறை மைப்பகு தியோ! சத்திய முள்ளீர் சா ந்று மின் அவ்வாதி தொடங்கி எத்திண இலக்க வருஷு ங்கள் சென்றன! அநிதீதியத் தவர்களத இன நமக்க நிவிப்பார்களா! ஆகா, தேவது தர்களாலா குமா! ஆகா தெனவே எண்ணு கிறும். "வானமு ம் பூமியும்" வான மென்ற சொலிவிலெவ்வளவடங் தேற்று ஆர் சொல்வார்கள்? திய மக்களா? அப்ப டியன்றே. அம் மொழி இவ்வளவடக்கிற்றை னவுணர்தல் அவர்ச்செயன்றதல்றே. செவனுள்ள னத்தையும் பூமியையும் எவ் வண்ணஞ் சிருட்டி த்தாடுமன யாவன் நேக்குரைப்பான். இக்காண் டத்தாதிவாக்கியத்தை நேரேக்கி இவ்வித பரிசுத் தேதவ்விய புத்தகர் திய மக்கனாலரக்கப்பட்ட தெனச் சொல்வா இருவனுள்ளேல் அவன்யா செ னுவுணாரவெஃஞுவோம். இன்னும் அவவாக்கியத்தி நீ காட்டப்பட்ட கருத்துக்களவர்களாக்கிஞைசெ ற காட்டப்பட்ட உருத்துக்கைவியாகவாகவிலிய ன்றாறா நபண் ஹாமைகள் மனத்தெவ்வா சூ புருந்ததித னேவுமறி தற்காசிப்போம். அவ்வாச்சிய மொன்றே நீயமக்ன நு சிந்தின்களுக் கட்டா ததாயுமனந்த மடக்குயார்த்ததாயுமிருக்கின்றது. ஈவது. என் மக்கள் பைபிலக் காரியப்படுத்திஞைரல்லார். இயற் முக்களை டூபைபடுகை காரியப்படுக்கு கூறியல்லி. ஆயிற நுக் தத்தவையிவர்ச்கிருக்கி நூக் தம்மனமாயிதின ச் செய்யார்கள். கன் மக்கள் கன் செனையியுள்ளவ ர்களே. மனுஷ்சாற் பைபிலாக்கப்பட்ட தேலைத் கூகியோர் தன்செயியுன்றாயிருத்தல் வேணுமி டே. அதஞைச்சுயோரது தேவ வாக்கென நடக்கு வைக்கிறுர்கள். ஆயினது தேவவாக்கல் 7 றெனிலத தைக்கியோர் நேம்மை வஞ்சித்திருக்கிறுர்கள். நேவ் டி க்களோ பிறரை வஞ்சியார்கள். ஆதலானன்மக் கள் பைபி?ல எழுத்னுல் அவர்களத?னத் தம்முள்ள ப்படி செய்யவில்ஃ. அவர்கள் கத்தருடைய ஏ மூத்துக்காசராகவேயிருந்தார்கள். எப்படி பெனி ல தாமே அவர் வாக்கி தவெனவுறுதி செய்கிறர் கள். இன் ஹாகன்மக்களும் ஃபபிலோடொத்த ஒ கள். இன் இந்தைக் தம்முளப்படி காரியப்படுத்தவி ரு புத்தகத்தைத் தம்முளப்படி காரியப்படுத்தவி யலார்கள். அங்குள்ள கருத்துக்கள் மச்கரடை மனவன்று. நண்மக்களெழுத்ய ஆயிர நூற்கள் நம் மிடத்துள்ளன அவை மிக உத்தம கிடேஷேட நூல்களாயிருக்கின்றன:

ஆதுல் வேதவாக்கியங்களுடனே நிகர்த்திருக்கு ம் புத்தகங்களோன் அமின்றே. டெய்த் தேவே ப த்தியும் மிகுந்த விற்பன்ன சாமார்த்தியமுமுடைய மனுடரினுத்தம புத்தசங்கள் வேதாகம பொழி ப்புக் கருத்துக்களின் மேன்மைகளின்று சொல வொண்ணுத சேய்மையிற் கிடக்கின்றன. சவது. தாய தேவ தூதர்கள் பைபில் வேத வாக்கியங்கவு த் தந்தனைபல்லர். அவர்கள் மனுச் கிருட்டக்கொ ரு புத்தகத்தை அருளில் அவர்கள் வஞ்சின்செய் யார்களே பரிசுத்தவஸ் துக்கள்வஞ்சகரின் தோ ழ்வ் பூணுமே, எண்ணி அங் காணுவே. ஆனில் நாய நாதர்கள் பைபிஸ் எழுதிஞல் அவர் நம்மை வஞ் தித்தார்கள். ஆகவே தாயரல்லராயினர். பிஃ இ ரோபைபிற்கருத்தர்? கவது. பைபிஃமுற்றுகவே ணும் தன் பலபகுதிகளினேனும் ஆராயுமிடத்து ப் பராபரனது தருவாக்கின்வாக்கியமென்றே; தா ன்றுகிறதா. ஒன்றாட இஞென்றை பொப்பிட்ட றியும ங்க சரத்தொதால் கற்பவரொருதனியேன்பைக் ண்கையில் தணயுடைய சீவ திருட்டி எப்பகுதிக்கு டையதென நன்றறிகின்றுர். ஏனெனில் ஒவ்வொ ரே பகுதியுர் நேன்றனக்குரிய குறிவீசற்பங்கள யுடைத்தா பொன்றினின்றென்றைப் பகுதித்தறி தற்கியன்றதாயிருக்கின்றது. அவ்வாறே பைபில் மற்றப் புத்தகங்களினின்றம் வேறை குறி கண்டிரு க்கின்றது அதனதெப் பகுதியினேனு முள்ளவெவ் வொற்றையேனு நூற் பயிற்கிடையுடைய ஒருவ தல் வேறு நாலிலுள்ளவொற்றையாக எடுப்டவி யக் நவியல்டிடைத்தன்று. ஆதுல் பைபில் மூர்கு யேனுமுதன் பல பகுதிகளாகவேதும் பிரத்தியட்

சமாய்த் தெய்வீகவிலக்சணவுடைமைகளினுஞ் சி நந்த விகற்பம் வேறென் குணரோம். அத தேவ வதிகாரத்துடனே நமக்குப் பேசுகிறது. அதண வாதிக்கின்றாளி நாமகண்டை கண்டவேகனுடன்பே சுவதாயுணர்கின்றேம். அதை கெப்பகுதிகளி ஜுங் கா ஜூம் பயபத்தி மற்றென்றி ஜோமின் அ. அங்ஙனங் காட்டப்பட்ட அறிவு தேவதுக்குச் கிறக்தது. நா ட்டப்பட்ட ஞானமானைவயிறுக்தது. அதனது த ணிக்த தாழ்மை காடுநாராவாட வெவ்வகைக் கீழ்ப் படுத்துர் தேத்துவமுளது. அதன் முன்னர் பாவி படபடக்கிறுள். தாயன் பளபளவென்றெறித்து அக்கின்றுன். பகமதவின் கோறுனடை⊫்தை குறை வெற்று! அதோ மதியும் பலமுங் கெட்டது. அ துகொண்ட மகத்துவ மெல்லாங் களவாடலாற் பைபிவிட்டது கோறுள் பலக்கேடிள்ளதே. அ தை தன் முன் வேவ்புகத் தொடர்ந்து வெழிபெற்று நிற்கும். பைபிலோ வேவ்குளு நிந்தித்தைத் தன் வ ழியைச் சுந்தேத்தாக்கொள்ளுகின்றது. மஹடா சௌரியமித இடைத் சொல்லுமா? ஆன் தேதும் டுவெவ்லுமா? உலகத்தின் கேண்ணைள்ளதத்துவ நூ லா சிரியர் சளுடைய வெழுத்து ச்சுளினின் றிஃதை தெ ரிந்தெடுக்கப்பட்டதெனச் சிலர் பேசுவார்கள். கெட்டதெனவேசுவார்கள். அப்படியோவதனதி காரமெரவ்வொன்றும் தத்துவ சாஸிதிரிகள் த்தசே தனமும் பயித்தியமுமுடைத்தென வசையி சைக்கின்றது. தகர்த்துத் திவயைகைக்கின்றது. உவது. பைடில்தான் பராபாறுடையை திருவாக் சென்றே அத்காரம் கூறுகின்றது. அது பெயா ு தனை பெ அதைகாரமு கூ. தான்ன முது - அது ஒப்பிர நீறதாயு மூரி மையநீறதாயுமிருக்கிறதன் து. தான்ப ராபரனிடத்திரு நே தவர் தே தெனவேஃ தானரதர் த தே ன் ஹாரி மையாரு முணேர வேண்டு மென் மே நிறீகிறதா. கில நூல்வாணர்கள் வாகிப்போரதருள் கொ எவேண்டி 🏂 தம்முள்ளக் குறைவு கண்டு நாவின்மு தற் கணவையடுக்கமுதலைனபாயிரும் கூறிப்படி வர். இதன் புறங்களிற் பாயிசமில்‰யே. மூதல் வாச்செயமோ செயற்கைக் காரியமொன்றணேயு*வ* தியொடு கூறைகின்றது. அந்து கூறிய உறுதிப் பாடுகளே நாமக்கோரஞ் செய்தற்கழைக்கப்படுகி ரேம். யாவ தொகையாக தொகையுக்கில் திக்கில் திக்கில ணை கொள்றியிருக்கின் றது தானே. அவை காம் வி சுவாதிக்கவேண்டுமென மேமையைக் கேடுகின்றன "காத்தா கொல்றுகிறதாவது'' எனச் சிலை இடங் களில முன் னெழுதியிருக்கின்றதா. இதோ கேடீ கிறவர்களுடைய கவனத்தையும் அமைவுக்குணத் தையுப் கைக்கொளுந்தியன்றதென்றெண்ணப்ப இதன்றது. நிறைமுறையீறும்போர் கிரூட்டி தேன் டுதென்றது. நிறைமுறையீறும்போர் கிரூட்டி தேன் டுதெத்த திருட்டிக்குச் சொல்வதுபோற்றேவேன் மனுஷ்ணேம்ரையாடில் தமிகதா தனமே. யெகோ வாவிடர் தப்பிசஞ் செய்தற்றன்மையியலாதே. தானுறு திட்பித்துவதை ய தெனவறிவார். மது தா ஹாறுதட்டு ததை கலை இட்டு தலி குறிகாரி. மது ஷென் தொள் சொல்லிஞ் சுசீதியைத்திற்கணேக்கா ஞயி ஹுமல இழிந்த பாவும் அவர் சொல்லுவதற்குச் சாட்சிபகர்கின்றனவே. இது பராபரனிடத்திர ந்து வந்ததற்குச் சந்தேக**மி**வ**ல். ந**வது. பைபில் புமுன் நிருவாக்கெனவகப்புறச்சாட்சிகளாற் காட் டப்படுக்ன்றது. சப்பவீத்த காரியங்களா தூம் தியாயப்பிரமாணங்களா தூம் இயேசுக்கிறிஸ்தப் போஸ்தலராதி சாட்சிகாளா ஹுமே காட்டப்பட் டிருக்கின்ற*து*. கம்மி*ரட்*சகர் பழையேற்பாட்டிட த்துச்கொண்ட சாட்கி பிரத்தியட்சமானது. அ வா தமதப்போஸதலாகள் புதியேற்பாட்டொழு ந்திற்றவற்ன்றி நடக்க வேண்டுடெனவுறுத் செய் தார். அவர்களவ்வாறு காட்டப்பட்டதௌல் மகா பலத்த சான்று_{க்}களா லாது சம்பண் ணப்பட்டிருக்கின்றது பின்றும் பராபா இடைய திருச் சபை வேதவாக்கியங்களரங்கத்திற் கொ ணரப்பட்ட நாண்முதன்மாற நித்தியசத்தியமெ னவே அவைகளே அங்கோரம் பண்ணிக்கொண்*ட* து. அன்றியுமவையுரிமை கூறுவன உண்மைய ன்றென மேறுப்புரை வழங்கவச்ச பரஸிதிரி சுந்தே கங்கொண்டனளல்லள். தனித்தனிப்பெயரும் கு ழுக்குழுப்பெயருக்கேவவாக்கின் போதனேகளுக்கு ச் சம்மதற் சொடுத்தற்பிசமாணமாயனுகூலைக்கு ந்தி மணமதழ் தாங்கியோந்குகிறூக்கு. பைபிலொ ் நெடுயேக விசுவாசுப் பிரமாணமாக்கும். அதன் போதுக கௌங்குழுள்ள சர்வ மக்களானுஞ் சா திக்கப்படுகின்றன. அது ூல்ல்புத்தங்களகஅம். ச துக்கப்புவகள்றன. அத்துவையுத்துக்கள் தேப்படி முசாரவிக ஆக் தகரும். பித்தமையல் பிரியும், வஞ் சகர் குழுக்கரியுடி, சுதீதிய தெய்வபத்திமெரியும், பொன் தாகமோடியுவவித்திரியும், அப்போதே உ தயதாரகைகள் திரும்பிப் பாயம். தேவே புத்திர ர்கள் பூவிற்பொவிக்தவுள்களித்தார்த்து கொடும். இவை தேவேண்கரங்களினின்று பூமிதிறந்தை இ தே வ சாயலில் மதுடன் பிறர்தேழியுள்ளனபோதும்,

பையில் சத்தியவே தமென்பது சுருங்கச் சொவ்ல ன் முதவிய தசவனப்பைச் சேர்ந்து நதவிப் புகு த ன் முதவிய தந்தாவுத்திகளுத் தேர்ந்த பிறவியவ்பு ஞ்சார்ந்துவெளிப்படைதொகையாகநேர்ந்தனம்.

Batticotta Seminary.

உ_தயதாரகையின் முகாமைக்காரருக்**கு** வர்தனம்.

துரைகளே,

உறைகல் ''லெதுமைட், கூ. மீ சஞ்சிகை பழையாய், திறி கோணமில் பிற் இருக்கிற விசயக்சேரம் கில காரணங்குளு எழுதியறிவிக்கக்கேட்டதி ஞில் பின்ன டியிறீ காண்கிற 'செய்தியைை உங்கள் உதேயதாரகை

வழியாய் அறிவிக்க மன்று கெறேன்.

இவ்வுலகத்தை வெறுத்து மெய்யுலகத்தை வி ரும்பிய விசயசுர்தாம் மட்டைக்களைப்பை எம்பட் டென்றறிர்து மட்டுக்கட்டக் கூடுமா நீருவுத்தில் காட்டிய நிருபத்தில் காண்கிற மகா பாரமான பொய்குள் நீர் கேன்விப்பட்டெழுதினதாக இன் புற்றுக்கேட்கில் அன்புற்றுவைரப்பேன். உண்மை யவ்லாது பொய்யொன்றையு முவை மேயன் போத கர் வக்து பொருந்தின வழியாய் ஓதிய உண்மை பை உட்கொண்டுவரும் தன்னிருதயத்தைத்த நாசுதோலாச்சி சத்திய சபைச்குத் தீல்வைத்தத ல்லாவ் புத்தியற்றவர்களாய்ப் போக வேயில்லே கை ப்பொருளதுக்கை கைகாட்டினை தவ்ல வலோற்கார மாகவும் வழச்சின் முகாந்திரமுமைல்ல.

ஓ விசயசுந்தரசே மகிமையுங்களமும் பொருந்திய இஸடோட் அய்யபெரெண்கிற போதகர் இத்தேசை த்துக்கு வந்த பின் கேட்டோர் மனதே புகழ்ந்தார்கள் தட்டர்கள் வறமித்தெழுந்தார்கள் அஞ்ஞானமேற்கும் மவிந்தது வேதிகள் கற்புக்கமைந்தார்கள் தாதிகள் கற்புக்கு வேதிகள் கற்புக்கமைந்தார்கள் தாதிகள் கற்புக்கு வேந்தார்கள் பூசை செய்யப் பணம் வாங்கவுமில்ல புத்தியற்றுற்கு அடிக்கவுமில்ல தாதிகள்கே தாஷ்களிக்கவுமில்ல தேர்க்கள் மறைக்கவுமில்ல தாதிகள்கே தாஷ்கியற்றைற்கு அடிக்கவுமில்ல சிறையர்க்கவுமில்ல சிறையர்க்கவுமில்ல சிறையர்க்கவுமில்ல செறிதமாறி கேட்கே வுமில்லப் புமான்குக் சிறையர்க்கவுமில்ல.

பிரியமான சகோ தரனே, குமோன் தத் தோவிக்க மார்க்கம் இன் தூட்டிற் பரம்பியிருந் தும் அதினடைக் கமூம் முறைமை கைகூடும் அதிகமாய் நாமற்யவில்லு. இ ப்போ உரை சற்பத் திரிகை கழியாய் நமக்கு விளங்க ப்படுகு து. பார்ப்பா தூக்குப் பறையென் தீட்போ? கேட்பா நற்றவூரிலே என்ற பழமைபோ வாயிற்று அஞ்ஞானி களுத் தங்கள் கதிர்காமகுன்ன தியிலே முத்திலில் கசுவாமியென் பவர் இவிங்கமாக மூனை தீ திருக்கிற தென்றுர்கள் நா தூம்போய்க்கண்டை தாண் டு. மகம்மது மார்க்கத் தவர்களும் தங்கள் மகாத் துமாக்களின் சடம் அழியவிலிலையென் கிறுர்கள். குறுமான் கத்தோவிக்கரும் தங்கள் சுவேரியாருடை ய சடம் அழியவிலிலையென் கிறுர்கள் இவைகளால் இரட்கிப்பு நமக்குண்டோ வென்ற நிவோமாக.

கல்வியைப்பெருமையா - க்ச தற்யோதிரிவர்புல்ல ர்-பர பாப இருடிவரே, பர பர நூக்கும் மனி ததுக் கும் மத்தியல் தை இயை ஆயே சுச்சிறிஸ் தவு மொருவ சே பயன் றா பவுல்சான் இர் - ஆண்டேவரும் இரட் சகருமாகிய கிறிஸ் தலைசு . என தே, நானே வேழியும் சத்தியுமும் பில இனக்கிறிஸ் தவைவிள் கோகளா தூல், பவவழியுண்டோ; இன் தூம் இரண்டல்லது மூன் நாபோர்கமது திருநாமத்தில் எங்கேகூடுவார்களோ அவ்விடம் இருப்பேனென்ற விசுவாசத்தை மேறுந் தோ மாரித்துப்போன மகாத்துமாக்களுக்கு உபிடுடு ஆண்டேவரிடத்தில் எங் எஞ்சருக்கு தங்கள் மூன்பா வருக்கிற கிறிஸ் துவால் கூடா தடு தன்கிற அவிசு வரசியைப்போலத் தோன்றப்படுகுதை

வேதார் தமறிவிக்கிறது இருளிலிரு நேத ஒளிவெ ளிப்பட்டதென்ற, நாமறிகிறது படையை ஆகமத்தி விருந்த புது ஆகமம் வர் து தென்றம், இருளாகிய யூதாகோத்தி த்திவிருந்து இயேசுவென்கிற ஞான வெளிச்சம் வந்ததாகவும், இன் இம் இருளுமொளி யுமொன்றுயிருந்த றோன்சவையிவிருந்து உண் மையைவெளிவிட அத்தேரென் இம் மகாத்தமா வெளிப்பட்டு தன்பதும், இருள்றியாமவிருந்திற தேறும் முக்காணப்படுக்குது, வறுமைபுகொண்டவன் தறும் மூவாகு? காளியமறியாதவர்கள் தேவதாத தறும் மூவாகு? காளியமறியாதவர்கள் தேவதாத தறும் மூவாகு? காளியமறியாதவர்கள் தேவதாத தறும் பெலம்பி அம்பு மூவரில்லு. ஐம்பு வருழித்துவிட்டவனே மெஞ்ஞானி, இன்பமறியா தார் துன் பழுமேறியார் அஞ்ஞானமறியாதார் மெ நீஞானமறியார் இது ஆதிபிதாவாகிய ஆதாம் பொகித்தகனியின்குணம் பிரியவாகனே றேமைநே சத்துச் சபைச்ஞ படிவென்பவரெழுதின இரண் டாம் அதிகாரத்தைத் தெளிவரிய் வாகித்தறிவது உமக்குக்கடமை.

மட்டைக்களப்பு, தஅளசடும் ஆண்டு. அற்பசுமாதம். லசது. கண்ணுளன்

POET'S CORNER.

THE HOLY SCRIPTURES.

[BV G. HERBERT.]

O Book! infinite sweetness! let my heart
Suck ev'ry letter; and a honey gain,
Precious for any grief in any part,
To clear the breast, to mollify all pain.
Thou art all health; health thriving till it make
A full eternity. Thou art a mass
Of strange delights, where we may wish and take.

Ladies, look here: this is the thankful glass,
That mends the looker's eyes: this is the well
That washes what it shews. Who can endear
Thy praise too much? Thou art Heav'n's lieger
here,
Working against the states of Death and Hell.
Thou art joy's handsel. Heav'n lies flat in thee,
Subject to every mounter's bended knee.

Oh, that I knew how all thy lights combine
And the configurations of their glory!
Seeing not only how each verse doth shine,
But all the constellations of the story.
This verse marks that, and both do make a motion
Unto a third, that ten leaves off doth lie.
Then, as dispersed herbs doth watch a potion,
These three make up some Christian's destiny.

Such are thy secrets; which my life makes good,
And comments on thee. For in every thing
Thy words do find me out, and parallels bring,
And in another make me understood.

Stars are poor books, and oftentimes do miss This book of stars lights to eternal bliss.

A TEST OF CHRISTIANITY

A TEST OF CHRISTIANITY.

A Christian gentleman had occasion to travel through a new and thinly settled part of the western country; his companion was a man of intelligence, but of infidel principles, who was fond of discussion, and tried to beguile the way by urging arguments against the truth of the Christian religion. The thinly peopled section of the country through which they were passing, was inhabited by people of bad reputation, and it had been rumored that travellers had suffered fatal violence from them when they were within their power.

As regular inns were unknown, our travellers were compelled to trust to the hospitality of those of whom they could not but entertain a secret fear. On one occasion as the evening closed in, they sought a lodging in a log cabin far remote from other habitations. They anticipated but little comfort; and were induced to believe that it would be a measure of safety to watch alternately through the night.

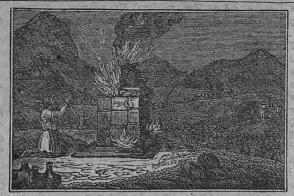
As they were about to retire to their rude bed, their host, whose exterior had excited their distrust, proceeded to a shelf, took down an old and much worn Bible, and informing his visitors that it was his custom to worship God in his family, he read and prayed in so simple and sincere a manner as to secure the esteem and confidence of the travellers.—They retired to rest, slept soundly, and thought no more of alternate watching.

In the morning, the Christian requested his infidel

sand confidence of the travellers.—They retired to rest, slept soundly, and thought no more of alternate watching.

In the morning, the Christian requested his infidel companion to say whether the religious exercises of the preceding evening had not dispelled every particle of distrust of their host's character, and had not enabled him to close his eyes in the most confident security. He was evidently embarrassed by the question; but at last he candidly acknowledged that the sight of the Bible had secured him a sound night's rest. Here was a testimony extorted from an infidel, in favor of the influence of that religion which he had sceptically assailed. He could not harbor a fear of violence from one who was in the habit of daily bending his knee before God. The very creation of the family altar, rendered the house a secure asylum. Who would not be a Christian?—Who can be an infidel?

SCRIPTURAL ILLUSTRATIONS.

God answering Elijah by fire from heaven in the presence of the prophets of Baal.

presence of the prophets of Baal.

[See 1. Kings xviii.]

The prophets of Baal to the number of four hundred and fifty, and the prophets of the groves to the number of four hundred, were assembled by the king of Israel's command, together with Elijah, the prophet of God, on mount Carmel—to try in the presence of the people of Israel, whether Baal, the god of the heathen, or Jehovah, the God of Elijah and of Israel, would answer by fire the sacrifices and supplications made unto them; for Elijah had said to the people: The God that answereth by fire let him be God.

The prophets of Baal first chose a bullock and cut it in pieces and laid it on wood. Then they called on the name of Baal from morning until noon and even till the approach of evening, saying: "O Baal, hear us." But there was no voice, nor any that answered or regarded them, though they cried aloud and cut themselves with knives and lancets till the blood gushed out upon them. At the approach of evening Elijah built an altar of twelve stones and dug a trench about it, and put wood in order upon the altar. Then he cut a bullock in pieces and laid it on the wood, and took water and poured over the sacrifice and over the wood till it ran down and filled the trench. Then Elijah prayed to God, and when he had prayed, the fire of the Lord fell, and consumed the burnt sacrifice, and the wood, and the stones, and the dust, and licked up the water that was in the trench. And all the people, when they saw it fell on their faces and said: "The Lord, he is the God,"

பாரீக் குடிந்தச் சித் துரத் தாற் பா கா லி ஞசா ரி மார்க் குமெ வி யா வுக்கும் வா துண் டாய் — ஆர்க் கெனி னம் [வென் று பொய்த் தேவ ஞர் யார் பொரு வரு மெய்த் தே முயீத் துண சவர் ததென வேரர்

கார்மேல்வரைக்கணே டூசிறுவேற்குரிசில் கட்ட வோயி இலணுக்யே — க நகுமட்பாகாலி ஞசாரிமார்க ளிண் கணக்கு நானூரொடைப்பாண் — — பேர்மே வுதோப்பினு சாரியருமவ்வளவு பெருவா தினெலியா வுடன் - பேசுமோர்புல்லத்தை வெட்டிவீற்கடை யுயீத்த பின்னாப் பகல்மூற்றுமெட்ட வார்மேவு முகைகே வெணக் கீறியுடறனே வருந்தினுங்கருணே பாகாஃ—வந்த தவிலன்பின்ன பெலியா வருத்த ப விபீடத்தில் வைத்தவிறகில்——ஓரீகாளே தூன் வெ ட்டி யுய்த்தத்தீனப்பாவ வொள்ளடிலெழுந்து தக னித்-- தற்றதாலமலனே தேவென்றணர்ந்தனர தோர்ந்தவர் களெல்லவருமே.

TAMIL BIBLES.

The Jaffna Auxiliary Bible Society having received a supply of Tamil Bibles in one Vol. 8 vo. Subscribers and the Public are informed that copies of the same may be had either by grants or by purchase on application being made through the Depositary of the Society at the American Mission Press, Price, when sold, 3 shillings a copy.

Manepy, Nov. 25, 1845.

TAMIL GALENDARS FOR 1846.

The Jaffna Religious Tract Society have in the press a Tamil Calendar for 1846, which is designed for gratuitous distribution. It will be ready for delivery about the middle of next month. Applications may be made to the Depositary of the Society, at the American Mission Press.

Manepy, November 25, 1845

தமிழ் வீவிலிய் வேதாசமங்கள்.

யாழீப்பாணத்து உதவிவேதாக மைச் சுங்கத்தவர்கள் இச்செலவு செ ண்ணபட்டினத் திலிருந்தை தமிழ் வி விவிய வேதாகமமுற்றுமடங்கிய இ நிது பொத்தகங்களேப் பெற்றுக் கொண்டபடியால் அவை சளுக்குப் பிரதியொன்றுக்கு மூன்றுசிவிங்கு விடை சொடுத்து அல்லது தியாகமா க அச்சுக்கூடத்துக்கு முதலாளியா யிருக்கின்ற மெஸ்தர் மயினத் துரை பிடம் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

தியாங்கம்.

வட்டு நகர் சாத்திரப்பன் ளிக்கூட த் துவாத்தியாயராகிய சோடிசேக ரம்பிள்**ு**வாயவர்கள் தே அரசைசும் ஆ ண் டிற்குக்கணித் தச்சிற்பதிப்பித்த திர்பாங்கம் சிக்கிரம் விஃயிஃறிக் கொடுக்கப்படும். வாங்கப் சியமு ள்ளவர்கள் மானிப்பாய் அச்சுக்கூட டத்து முதலாளியிடம் வாங்கிக்கொ

1845. Meteorological Register, kept at the Am. Mission Seminary at Batticotta.

to 24.	Capillarity & Temperature	lst imns nean and	Depression of the wet-bulb Thermometer.			Course of the wind.	REMARKS.		
Nov. 11	Maxi- Mini- mum. mum obser- ved at h m h m 9 40 3 40 A. M. P. M.	A. M. h m 9 30	P. M. h m 9 30	Maxi- mum.	A. M. h m 9 30	P. M. h m 3 40	1000	Observed chiefly at the times of the other observa-	Force of the wind.—Unusually moderate for the season.
11	30.009 29.859	79.5	80.8	10.14	3.0	3.5	2.8	N. E.; N.; N. N. E.	Rain, thunder &c. thr. the day.
12	29.934 29.851	79.4	80.2	-	2.0	1.5	1.8	N.; N. N. E.	Rain; th. thr. n.; rain mst ofday
13	29.971 29.360	80.5	79.1	William !	1.5	2.0	1.2	N. E.; E.	Rain & thund, in nt.; cldy; rain.
* 14	29.978 29.893	83.0	80.9	84.0	4.0	3.0	1.0	E.; N. E.	Rain at nt.; cldy; fl. clds.; shrs.
15.	29.987 29.901	82.4	80.8	84.4	4.4	5.7	2.0	N. E.	Dew; flying clouds.
16	30.021 29.964	83.7	80.2	85.3	5.4	9.2	2.8	E. N. E.; N. E.	Heavy dew; fl. clouds.
17	30.026 29.965	83.7	81.0	85.0	5.8	10.0	5.0	N. E.	Dew; flying clouds.
18	30.001 29.903	81.7	79.9	83.1	5.0	5.0	2.0	N. E.; N.; N. E. by N.	Dew; flying clouds; cloudy.
19	30.001 29.890	80.4	77.7	80.5	2.4	2.7	1.0	E. N. E.; N. E.; E.	Rn. with th. in nt.; rain in shrs.
20	29.987 29.907	80.1	79.4	81.8	2.6	2.6	1.5	E.; E. N. W.; N. E.	Rain most of the nt; rain in shrs.
21	30.004 29.905	81.0	78.0	82.5	2.3	4.1	1.0	N. E. by N.; N. E.	Rain in morning; fl. clouds. rain.
22	30.012 29.904	79.7	79.4	81.4	2.1	3.0	1.5	N. N. E.; N. E.	Rain thr. the nigt.; fl. clds.; shrs.
23	29.980 29.898	79.0	77.1	79.1	2.0	1.3	1.0	S. E.; N. E.; N. N. E.	Rain through most of the day.
24	29.963 29.868	78.3	77.1	80.5	1.0	1.0	1.1	N. E.	Rain; showrs through the day.
-7	29.991 29.898	80.9	79.4	82.5	3.1	3.9	1.8	MEAN.	THE STATE OF THE PARTY OF THE P

தறள்.

யுக. அத்காரம்.

ஒழுக்கழடைமை — Observance of the proprieties of life,

அழக்காறுடையான்கணுக்கம்போன்றில்லை யோழக்கமீலான்கணுயர்வு.

பு. பொறுமையுடையவனிடத்திலே செல்வமில் லாதது போல ஆசாாமீல்லாதவன்டத்தீலு மயற்சியி ல்லை, எ-ழ.

Even as the envious man will be without wealth, so will the man destitute of propriety of conduct be without

CONTENT	rs.		
History and Chronology	1000		1
The Letter Writer			. 1
Child's Book on the Soul -		311 B. C.	1
Brief historical view of Ceylon-No	ladevar	A TEX.	10
Wisdom and Knowledge-The holy	tunic of	Treves	1
Religious reformation in Europe am olics—Observance of the Sabbatl	ong the	Roman Ca	th-
Summary of English Intelligence	- at Don	buy	
Summary of Tamil Intelligence	35	o Similar	
Communications	100	117	1-1
Poet's Corner-The Holy Scripture	s -	Se verice The	1
A Test of Christianity -	5 1 2	A CURR OF LE	
God answering Elijah by fire from he	eaven, &	c	
	Top of the state of		E.